

วิธีชีวิตชนบทในความทรงจำ

พัชราภรณ์ อินทร์ประสิทธิ์

สำนักงานหอสมุด มหาวิทยาลัยพระนคร
กรุงเทพฯ ๗ 7 ก.ย. 2558
เลขทะเบียน 62๔ 3๒๖
บริเวณหอสมุด

ศิลปินพันธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพระนคร

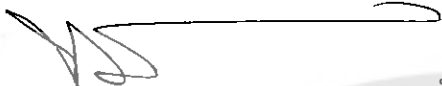
COUNTRY LIFE RETENTIVENESS

PATCHARAPORN INPRASIT

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
Of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual art Desingn
May 2015
Copyright 2015 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ"
ของ นางสาวพัชราภรณ์ อินทร์ประสิทธิ์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

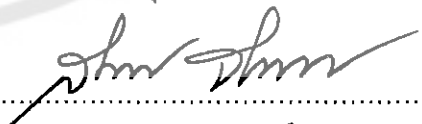

.....กรรมการ

(อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชฎานิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

.....

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2558

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์น้อมรำลึกในพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ให้กำเนิดและให้การอบรมสั่งสอน เลี้ยงดูข้าพเจ้าจนเติบโตใหญ่มาด้วยความยากลำบาก สอนให้รู้จักผิดชอบชั่วดี ทั้งยังคอยให้การ สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา และเป็นกำลังใจในยามที่ผู้สร้างสรรค์เกิดความท้อแท้ และหมด กำลังใจ

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ให้วิชาความรู้ คอยชี้แนะ แนวทางในการศึกษา สอนการใช้ชีวิต ทั้งยังอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบ และมีระเบียบวินัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ ให้ความรู้ความช่วยเหลือ ตลอดจนเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และขอกราบ ขอบพระคุณอาจารย์ผู้ควบคุมดูแลศิลปินพันธ์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ชญาณี ชิงช่วง ที่คอยให้ ความรู้ชี้แนะแนวทาง และให้ความช่วยเหลือพร้อมคำปรึกษาศิลปินพันธ์ภาคเอกสารชุดนี้ให้เป็นไป ในทางที่ชัดเจน และสมบูรณ์

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และให้การช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการ ทำงานจนสามารถสำเร็จลุล่วงตามความประสงค์

พัชราภรณ์ อินทร์ประสิทธิ์

ACKNOWLEDGEMENT

I commemorate the patron parents who conceived and raised me, and taught growing up with difficulties. Taught right and wrong, also on hand to support the promotion of education and encouraged when I was frustrated and discouraged.

I would like to thank all the teachers who gave knowledge. Guiding the study Life coaching Also taught to be responsible and disciplined. I respectfully thank the faculty of architecture, visual design disciplines you for your knowledge. Assistance As well as encouraging the creation of works of art. And to thank everyone celebrates the art students' supervisors. Performance, especially Professors Chayanis Chingchuang farmers who give them knowledge. Guiding and assisting and advising the thesis to document this in a clear and staph.

Thanks friends and sisters who always cheer and support each other in the work until the completion request.

Patcharaporn Inprasit

ชื่อเรื่อง	วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ
ผู้วิจัย	พัชราภรณ์ อินทร์ประสิทธิ์
สถานที่ปรึกษา	อาจารย์ชญาณีต ชิงช่วง
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์อาคม ทองโปร่ง
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
คำสำคัญ	วิถีชีวิต, ชนบท

บทคัดย่อ

การสร้างผลงานภาพพิมพ์ในชุดศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ในชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิด และความรู้สึของผู้สร้างสรรค์โดยแสดงออกถึงคุณค่าทางความงาม หรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบงานภาพพิมพ์ ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างเป็นระบบในรูปภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะ หลักองค์ประกอบศิลป์ และในส่วนของเรื่องจริง และภาพถ่าย โดยนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้มาประมวล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ออกมาสู่ขั้นตอนการทำภาพแบบร่าง และการขยายภาพผลงานขนาดจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากความประทับใจในความทรงจำ จากวิถีชีวิตชนบทของผู้สร้างสรรค์ และได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรีย์ภาพ นำเสนอเรื่องราวความประทับใจในวิถีชีวิตชนบท ที่ได้สัมผัสพบเจอมาโดยตรง เนื่องจากผู้สร้างสรรค์เป็นคนชนบท ได้สัมผัสการใช้ชีวิตของคนในชนบทในหลายรูป การใช้ชีวิตที่เรียบง่าย ด้อยที่ถ้อยอาศัย ช่วยเหลือแบ่งปันซึ่งกันและกัน รวมทั้งรอยยิ้มที่มีให้กันอย่างจริงใจ การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ด้วยกลวิธีภาพพิมพ์โลหะ แบบกึ่งนามธรรมแบบ 2 มิติ จำนวนทั้งหมด 3 ชิ้น โดยใช้ทัศนธาตุ รูปทรง เส้น น้ำหนัก และพื้นที่ เป็นหลักในการสื่ออารมณ์บอกเล่าเรื่องราว การแสดงออกถึงความประทับใจผ่านผลงานศิลปะ รวมทั้งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานที่จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ผลงานรูปแบบใหม่ที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

Title	Country Life Retentiveness
Author	Patcharaporn Inprasit
Advisor	Miss. Chayanis Chingchuang
Co - Advisor	Mr. Arkom Thongprong
Academic Paper	Art thesis for Bachelor of Fine and Applied Arts (Visual Art Design), Naresuan University
Year	2014
Keyword	Life, Rural

ABSTRACT

Creative a portfolio of prints in the series art thesis on the topic "rural life in the memory" has the objective of this initiative to provide creative learning and understanding of the process to be able to respond to the ideas and needs by feeling the creative expression of beauty or aesthetic value in the prints. As well as leading to record the creation of art in a systematic manner in the form of paper art structure, the main element in terms of true art and photos by bringing knowledge acquired through processing, analysis, and synthesis into the process of making his sketches and enlarge the actual size.

This art thesis is inspired by the impression in the memory of rural life of the creator and bring the relay to show the beauty of aesthetics by presenting the impression of rural life at the touch experience, directly. Since the creation of the country has absorbed the lives of rural people in many different forms using simple life, Cheryl lives, help each other and share a smile sincerely. Creative art prints with metals, semi-abstract approach with a two-dimensional pieces using visual elements of all three lines, shapes, weight and space, primarily in the mood to tell stories. Through a show of impressive works of art, including creative activists have been studying techniques to create works that will cause a new creative and the new format that specific identity.

สารบัญ

บทที่	หน้า
ประกาศศุณฺญปการ.....	ก
ACKNOWLEDGEMENT.....	ข
บทคัดย่อ.....	ค
Abstract.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญภาพ.....	ช
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
คำจำกัดความหรือคำศัพท์เฉพาะ.....	4
2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎี และปรัชญา.....	6
อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	8
ความหมายของวิถีชีวิตชนบท.....	11
ข้อแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท.....	13
อิทธิพลหรือลัทธิทางศิลปะ.....	16
อิทธิพลจากลัทธิสังคมนิยม.....	16
อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย.....	20
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	24
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	24
ขั้นตอนการศึกษา และค้นคว้าหาข้อมูล.....	24
ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง.....	26
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	36
สรุปปัญหาและอุปสรรคจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	48
4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	49
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	49
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์	51
ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	53
วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	56
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	57
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	60
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	64
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	๗
ประวัติผู้วิจัย.....	๗

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
1 ภาพประกอบที่ 1 วิธีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	9
2 ภาพประกอบที่ 2 วิธีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	9
3 ภาพประกอบที่ 3 วิธีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	10
4 ภาพประกอบที่ 4 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท.....	14
5 ภาพประกอบที่ 5 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท.....	14
6 ภาพประกอบที่ 6 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท.....	15
7 ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	19
8 ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	19
9 ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย.....	20
10 ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย.....	21
11 ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย.....	21
12 ภาพประกอบที่ 12 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินไทย.....	22
13 ภาพประกอบที่ 13 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินไทย.....	23
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	
1 ภาพประกอบที่ 1 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ.....	24
2 ภาพประกอบที่ 2 แผนผังแสดงทัศนธาตุ.....	25
3 ภาพประกอบที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	31
4 ภาพประกอบที่ 4 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	32
5 ภาพประกอบที่ 5 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	32
6 ภาพประกอบที่ 6 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	33
7 ภาพประกอบที่ 7 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	33
8 ภาพประกอบที่ 8 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	34
9 ภาพประกอบที่ 9 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	34
10 ภาพประกอบที่ 10 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์.....	35

สารบัญภาพ(ต่อ)

11 ภาพประกอบที่ 11	ขั้นตอนการนำเพชรเหล็กมาตัด	36
12 ภาพประกอบที่ 12	ขั้นตอนนำเพชรมาทาด้วยวานิช	36
13 ภาพประกอบที่ 13	ขั้นตอนร่างลายเส้นบนเพชร ขุดน้ำหนัก.....	37
14 ภาพประกอบที่ 14	ขั้นตอนนำเพชรแซกรัดให้ได้ลายเส้น.....	37
15 ภาพประกอบที่ 15	ขั้นตอนการล้างวานิชออกจากเพชร	38
16 ภาพประกอบที่ 16	ขั้นตอนการพิมพ์ลายเส้น	38
17 ภาพประกอบที่ 17	ขั้นตอนการเพชรโรยผงเรซิน เฆาไฟ	39
18 ภาพประกอบที่ 18	ขั้นตอนการคัดน้ำหนักที่ 1.....	39
19 ภาพประกอบที่ 19	ขั้นตอนการคัดน้ำหนักที่ 1-4	40
20 ภาพประกอบที่ 20	ขั้นตอนการแซกรัดที่ 1-4	40
21 ภาพประกอบที่ 21	ขั้นตอนการคัดน้ำหนักที่ 5-9.....	41
22 ภาพประกอบที่ 22	ขั้นตอนการแซกรัดที่ 5-9.....	41
23 ภาพประกอบที่ 23	ขั้นตอนการคัดน้ำหนักที่ 10-14.....	42
24 ภาพประกอบที่ 24	ขั้นตอนการแซกรัดที่ 10-14.....	42
25 ภาพประกอบที่ 25	ขั้นตอนการคัดน้ำหนักที่ 15-19.....	43
26 ภาพประกอบที่ 26	ขั้นตอนการแซกรัดที่ 15-19.....	43
27 ภาพประกอบที่ 27	ขั้นตอนการล้างเพชรให้ได้น้ำหนักที่แซกรัด.....	44
28 ภาพประกอบที่ 28	ขั้นตอนการอุดหมึกบนเพชร.....	44
29 ภาพประกอบที่ 29	ขั้นตอนการเช็ดหมึกบนเพชร.....	45
30 ภาพประกอบที่ 30	ขั้นตอนการพิมพ์.....	45
31 ภาพประกอบที่ 31	ผลงานที่สมบูรณ์.....	47

บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

1 ภาพประกอบที่ 1	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
	ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 1.....	49
2 ภาพประกอบที่ 2	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
	ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 2.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ชนบทคือถิ่นที่อยู่อาศัยของประชาชนหรือชุมชนที่ห่างออกไปจากตัวเมือง ต่างจากคำว่าเมือง ก็ตรงที่มีคำว่า เจริญก้าวหน้าทางวัตถุน้อยกว่า ในมุมมองของผู้สร้างสรรค์วิถีชนบทก็เช่นกัน คือการอยู่อาศัยอย่างพอเพียง ไม่โลภ ไม่หลง การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย แบ่งปันซึ่งกันและกัน ต่างจากสังคมเมือง มีทั้งมลภาวะ แสงสี และชีวิตของผู้คนที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ ต่างคนต่างอยู่ ต่างดำเนินชีวิต ไม่ข้องเกี่ยวกับ ผิดกับสังคมชนบทที่มีวิถีชีวิตแบบครอบครัว พี่น้อง โดยสิ้นเชิง และสิ่งสำคัญที่หาได้ยาก และนับวันจะหมดไปนั่นคือ รอยยิ้ม ตั้งแต่จำความได้ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบทมาตั้งแต่เล็กจนจบปัจจุบัน เห็นการใช้ชีวิตในชนบทในหลากหลาย รูปแบบ การทำการเกษตรปลูกพืชทำผัก การทำกิจกรรม ซึ่งต่างกันไป แต่สิ่งที่ได้เห็นมาตลอดในวิถีชีวิตชนบทมาจนจบปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา คือ ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การแบ่งปันซึ่งกันและกัน และทุกๆ ครั้งที่เห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ก็จะอดเห็นบางสิ่งตามมาด้วยเสียไม่ได้เลยคือ รอยยิ้ม ของคนชนบทที่มีต่อกันอย่างจริงใจ

ด้วยเหตุผลที่ผู้สร้างสรรค์เกริ่นนำมานี้ จึงนำเรื่องราวที่ประทับใจของวิถีชีวิตในชนบทมาสร้างเป็นผลงานทางศิลปะในเชิงบวก และนำความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทซึ่งเป็นความทรงจำในอดีตนำมาสร้างสรรค์แบบผลงานศิลปะ ในรูปแบบของงานทัศนศิลป์ขึ้นมา

สำหรับในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ได้แรงบันดาลใจ และแนวความคิดจากวิถีชีวิตชนบท ซึ่งมีความน่าสนใจ ประกอบกับตัวผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบทมาโดยตรง และต้องการนำสิ่งเหล่านี้มา ทำให้เกิดผลงานในรูปแบบเฉพาะตน เพื่อแสดงออกถึงความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ของผู้สร้างสรรค์โดยผ่านงานกระบวนการสร้างงานทัศนศิลป์ ด้วยเทคนิคการวาดสีผสมตามกระบวนการทางแขนงวิชาภาพพิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

จากการที่ผู้สร้างสรรค์เป็นคนชนบทมาโดยกำเนิดจึงได้สัมผัสวิถีชีวิตชนบทในหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ และสิ่งต่างๆ ของวิถีชีวิตชนบท ซึ่งคนชนจะมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายด้วยที่ถ้อยอาศัยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีความจริงใจต่อกัน และมีรอยยิ้มต่อกันอย่างจริงใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เป็นความประทับใจ และอยู่ในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์มาโดยตลอด จากสิ่งนี้ จึงทำให้เกิดความบังคาลใจ ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้น เพื่อเสนอและถ่ายทอดเรื่องราวถึงความประทับใจในความทรงจำของวิถีชีวิตชนบท และแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตชนบทที่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความสุข

จุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ และขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะภาคศิลปนิพนธ์
2. เพื่อแสดงออกถึงความประทับใจ ต่อวิถีชีวิตชนบท ของผู้สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบผลงาน ผ่านกระบวนการ และขั้นตอนทางศิลปะ
3. เพื่อแสดงออกถึงผลงานภาพพิมพ์ที่นำเสนอรูปแบบเฉพาะตน สู่รูปแบบทางกึ่งนามธรรม โดยใช้รูปทรงทางเรขาคณิต และสีส้มของการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสัญลักษณ์
4. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ตอบสนองความคิด และความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงาม หรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบงานภาพพิมพ์

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ ซึ่งศิลปนิพนธ์ชุดนี้ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ได้กำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. เป็นผลงานภาพพิมพ์บนกระดาษ 2 มิติ แฝงนัยยะผ่านความประทับใจในความทรงจำเกี่ยวกับวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำของผู้สร้างสรรค์
2. เป็นผลงานภาพพิมพ์ ที่แฝงนัยยะผ่านความประทับใจในความทรงจำ การสร้างสรรค์ผลงาน อันเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์พบเจอมาจากการได้สัมผัส และเติบโตมาในวิถีชีวิตชนบท โดยได้แรงบันดาลใจจากสิ่งที่กล่าวมาสร้างเป็นผลงาน ผ่านขั้นตอน และกระบวนการทางศิลปะ

4. เป็นผลงานภาพพิมพ์ที่นำเสนอรูปแบบกึ่งนามธรรมในรูปแบบการบอกเล่าเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบทในความประทับใจ โดยให้รูปทรงทางเรขาคณิต รูปทรงธรรมชาติ และน้ำหนัก โดยการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการ และขั้นตอนทางภาพพิมพ์

จำนวนผลงานศิลปนิพนธ์สร้างสรรค์

ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 1 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 2 ขนาด 70 x 47 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 3 ขนาด 75 x 50 เซนติเมตร

คำจำกัดความหรือคำศัพท์เฉพาะ

1. เทคนิค Etching คือ ภาพพิมพ์โลหะ มักนิยมใช้แม่พิมพ์ทองแดง หรือสังกะสี โดยนำแม่พิมพ์มาเคลือบด้วยวานิชดำ ซึ่งมีคุณสมบัติกันน้ำกรดได้แล้วขีดเขียนด้วยเหล็กแหลม (needle) ลงไป จากนั้นแช่ในอ่างแอกราด นำแม่พิมพ์ไปอุดหมึก เช็ดหมึก เหลือไว้แต่หมึกพิมพ์ที่ฝังอยู่ในร่องลึกเท่านั้น
2. เทคนิค Aquatint คือกระบวนการที่ใช้สร้างน้ำหนักมากกว่าเส้นหรือร่องรอยต่างๆ โดยการที่โรยผงเรซินลงบนแม่พิมพ์แล้วใช้ความร้อนละลายแม่พิมพ์ให้ทั่ว เพื่อให้ยางสนละลายติดแน่นบนแม่พิมพ์ และน้ำกรดจะทำปฏิกิริยาบนพรอท และทำให้เกิดค่าน้ำหนัก
3. วิถีชีวิต (Life) คือ การดำเนินชีวิตโดยภาพรวมของบุคคลซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะและค่านิยมของบุคคล เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตหรือแบบแผนของการปฏิบัติของ ประชาชนในเรื่องการทำกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละวัน
4. ชนบท (Rural) คือ ส่วนที่อยู่นอกเขตเมืองหรือเขตเทศบาลเป็นเขตแดนที่พ้นจากเมืองหลวงออกไปมีประชากรที่เลี้ยงชีพด้วยการทำการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ มีระเบียบสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะชุมชนแบบหมู่บ้าน
5. ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ศิลปะการตัดทอนรูปทรง คือ การแสดงออกโดยการใช้สิ่งที่เรียกว่าเป็นศิลปะที่เริ่มบิดเบือนไปจากศิลปะแบบเหมือนจริงด้วยการตัดทอนรูปทรงของจริงให้อยู่ในรูปแบบเรียบง่าย แต่ยังมีเค้าโครงที่เหมือนจริงหลงเหลืออยู่ให้รู้ว่าเป็นรูปอะไร

บทที่ 2

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

วิถีชีวิตชนบทตามความหมายที่แท้จริง คือส่วนที่อยู่นอกเมือง หรือเขตเทศบาลเป็นเขตแดนที่พ้นจากเมืองหลวงออกไปมีประชากรที่เลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรมเป็นสำคัญ มีระเบียบสังคมที่สอดคล้องกับลักษณะชุมชนแบบหมู่บ้าน ตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่มเป็นก้อนหรือกระจัดกระจายตามลักษณะภูมิประเทศ

วิถีชีวิตชนบทในมุมมองของผู้สร้างสรรค์ คือถิ่นที่อยู่อาศัยของประชาชนหรือชุมชนที่ห่างออกไปจากตัวเมือง ต่างจากคำว่า เมือง ก็ตรงที่มีคำว่า เจริญก้าวหน้าทางวัตถุน้อยกว่า วิถีชนบทก็เช่นกันคือการอยู่อย่างพอเพียง ไม่โลภ ไม่หลง การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย แบ่งปันซึ่งกันและกัน ต่างจากวิถีชีวิตทางสังคมเมือง มีทั้งมลภาวะ แสงสี และชีวิตของผู้คนที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ ต่างคนต่างอยู่ ต่างดำเนินชีวิต ไม่ข้องเกี่ยวกัน ผิดกับสังคมชนบทที่มีวิถีชีวิตแบบ ครอบครัว พี่น้อง โดยขึ้นเชิง และสิ่งสำคัญที่หาได้ยาก และนับวันจะหมดไปนั่นคือรอยยิ้ม ซึ่งจากสิ่งที่คุณสร้างสรรค์ได้เก็บมาเป็นสิ่งที่คุณสร้างสรรค์ได้สัมผัสมาด้วยตนเองเนื่องจากผู้สร้างสรรค์ได้เกิดและโตมาในสังคมชนบท

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้จึงกลายเป็นความประทับใจในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ในผลงานศิลปนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ในชื่อว่าวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ซึ่งจะสร้างสรรค์ และถ่ายทอดความบันเทิงใจที่คุณสร้างสรรค์ได้พบเห็น และสัมผัสในความรู้สึกประทับใจในความทรงจำของการดำเนินชีวิตของคนชนบท สิ่งต่างๆ ในชนบท ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมต่างๆ การใช้ชีวิต และอิริยาบถต่างๆ ในวิถีชีวิตชนบทที่ได้สัมผัสมาจากการสัมผัสโดยตรง ผ่านทางกลวิธีทางภาพพิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะในรูปแบบผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน ออกมาในรูปแบบความประทับใจในความทรงจำของวิถีชีวิตชนบท

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์
ดังนี้

- 1.อิทธิพลทฤษฎี และปรัชญา
- 2.อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์
- 3.ความหมายของวิถีชีวิตชนบท
- 4.อิทธิพลหรือลัทธิทางศิลปะ

อิทธิพลหรือลัทธิศิลปะที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎี และปรัชญา

1. ศิลปะคือประสบการณ์ (Art as Experience)

จอห์น ดิวอี้ นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่าศิลปะคือประสบการณ์ ประสบการณ์คือการมีชีวิตสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดา ไม่เป็นแก่นสาร เราลืมมันง่าย แต่บางครั้งเรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้ฝังใจ แบบนี้เรียกว่าประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท้มีระเบียบมีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมายมีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น เช่น ความกดดัน ความอ่อนหวานนุ่มนวล และความกลัว เป็นต้น

ประสบการณ์ของศิลปินมักน่าสนใจเป็นพิเศษ เขาสัมผัสชีวิต และเหตุการณ์ด้วยความนำ ตื่นเต้นเห็นเป็นเรื่องสำคัญ จึงสามารถสื่อประสบการณ์กับผู้อื่นได้ เขาได้รับมาจากสิ่งแวดล้อมแล้วถ่ายทอดเป็นประสบการณ์ทางสุนทรีย์ภาพแก่ผู้อื่นด้วยงานศิลปะ ศิลปะเป็นประสบการณ์พิเศษที่มีพื้นฐานจากชีวิตธรรมดาทั่วไป ศิลปินที่มีประสบการณ์แท้ในชีวิตมากจะทำงานศิลปะได้ดีผู้ที่มีประสบการณ์ในชีวิตมาก ก็รับสัมผัสศิลปะได้มาก และลึกซึ้ง จุดมุ่งหมายของศิลปะในทัศนะของจอห์น ดิวอี้ ก็คือ การให้ประสบการณ์ทางสุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู

2. ศิลปะคือการแสดงออกทางจิตของการเห็น (Intuition)

กำจร สุนพงษ์ศรี(2555,หน้า 114) เบนเนดีโต โกรเซ (Benedetto Croce, ค.ศ. 1866-1952) นักปรัชญาชั้นนำลัทธิจิตนิยมมีความเชื่อว่า "ศิลปะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งภายใน งานศิลปะคือการแสดงออกของจิตสังเคราะห์ งานศิลปะคือ สัญชาตญาณการแสดงผลออก สัญชาตญาณก็คือการแสดงออกทางศิลปะ ความพึงพอใจต่องานศิลปะก็คือ การแสดงสัญชาตญาณ"

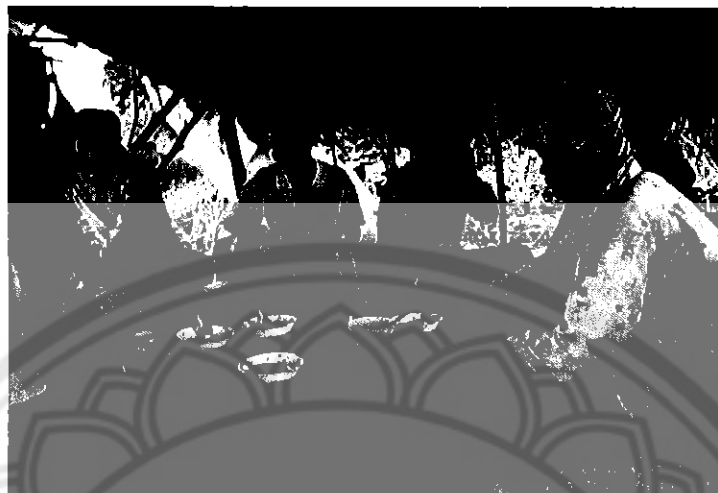
ปรัชญาดังกล่าวส่งผลให้เกิด ทางความคิดแก่ผู้สร้างสรรค์ที่ว่า ศิลปะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งภายใน ความพึงพอใจต่องานศิลปะคือ การแสดงออกของสัญชาตญาณ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวที่พบเจอ และผูกพัน สัมผัสมาตั้งแต่เด็ก มาสร้างสรรค์เป็นผลงานโดยผ่านเรื่องราวที่ได้สัมผัสโดยตรงออกมาเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

จากปรัชญาของ เบนเนดีโต โกรเซ ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์ได้อิทธิพล ในการแสดงผลออกต่อเรื่องราวในผลงานของผู้สร้างสรรค์ นั้นเป็นสื่อผ่านทางกระบวนการความคิด เช่น รู้สึกดีใจก็จะแสดงผลงานออกมาในด้านที่ดี ประทับใจจะแสดงผลงานออกมาในความประทับใจในสิ่งต่างๆ ที่ได้สัมผัสมา ซึ่งการสร้างสรรค์นั้นจะเป็นเรื่องในเชิงบวก หรือ เติบโต สิ่งต่างๆ นี้ไม่มีอะไรผิดหรือถูก หากแต่เราได้สร้างสรรค์ ผลงานออกมาตามเรื่องราวที่ต้องการจะเสนอ สะท้อนผ่านเรื่องราวทางความคิด ในมุมมอง ต่างๆ ผ่านทางงานสร้างสรรค์ ออกมา ซึ่งมีนักสุนทรียศาสตร์หลายท่านได้ สรุป ทรรศนะเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ไว้ว่า การสร้างสรรค์ และความสนใจในศิลปะซึ่งเป็นไปตามสัญชาตญาณนั้นให้เป็นพฤติกรรมที่เต็มไปด้วยภูมิปัญญา ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจถึงหลักขั้นมูลฐานของพฤติกรรมเกี่ยวกับศิลปะทั้งสองอย่างดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้นสุนทรียศาสตร์จึงเริ่มต้นด้วยการพิจารณาเรื่องการสร้างสรรค์ศิลปะ และความสนใจศิลปะ นั้นก็เริ่มด้วยการศึกษาปัญหาที่ว่า เราสร้างศิลปะทำไม และทำไมเราจึงสนใจศิลปะ ซึ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเพทนาการของมนุษย์ จากประเด็นนี้เราก็จะเห็นได้ว่า เป็นจุดกำเนิดของการสร้างสรรค์ขึ้นมา ซึ่ง เบนเนดีโต โกรเซ (Benedetto Croce) มีทรรศนะว่าศิลปะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งภายใน ซึ่งไม่สามารถบรรยายให้รู้ด้วยวิธีอื่นได้ นอกเสียจากต้องสร้างเป็นงานศิลปะ โกรเซได้แสดงความเห็นอีกว่า งานศิลปะก็คือ การสำแดงออกของจิตสังเคราะห์

งานศิลปะคือสัญชาตญาณ และการแสดงออก สัญญาณก็คือ การแสดงออกทางศิลปะ ความพึงพอใจต่องานศิลปะก็คือการแสดงสัญชาตญาณ แต่การแสดงออกทางการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์ ได้นำความบันเทิงใจ เกี่ยวกับวิถีชีวิต ที่ประสบพบเจอ และสัมผัสมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยได้นำเรื่องราววิถีชีวิต การใช้ชีวิตในลักษณะต่างๆ มาสร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะเฉพาะของสังคมชนบท มาแสดงออกถึงความบันเทิงใจในวิถีชีวิต โดยนำเนื้อหาเหล่านี้มาสะท้อน และสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้เห็นถึงวิถีชีวิตชนบท

อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว

ตั้งแต่จำความได้ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตชนบทมาตั้งแต่เล็กจนจบปัจจุบันก็นับได้ว่าเป็นเวลาหลาย 10 ปี มาแล้ว ได้เห็นการใช้ชีวิตในชนบทใน หลากหลาย รูปแบบ การทำนา การหาปลา การทำการเกษตรปลูกพืชทำผัก การทำกิจกรรม ซึ่งต่างกันไป แต่สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้เห็นวิถีชีวิตชนบทมาจนจบปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา คือ ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การแบ่งปันซึ่งกันและกัน และทุกๆครั้งที่เห็นสิ่งต่างเหล่านี้ ผู้สร้างสรรค์จะอดเห็นบางสิ่งก็ตามมาด้วยเสียไม่ได้เลยคือ รอยยิ้ม ของคนชนบทที่มีต่อกันอย่างจริงใจ ด้วยประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ จึงได้เลือกใช้เรื่องราวในวิถีชีวิตชนบทที่บันเทิงใจมาถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ในอิริยาบถในหลายๆ รูปแบบ

ภาพประกอบที่ 1 วิถีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว วิถีชีวิตของชาวชนบทที่มีต่อกัน

ที่มา <http://sakhawat-wattanasiri.blogspot.com/blog-post.html>

เข้าถึงเมื่อ 29 ตุลาคม 2557

ภาพประกอบที่ 2 วิถีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว วิถีชีวิตของชาวชนบทที่มีต่อกัน

ที่มา <http://sakhawat-wattanasiri.blogspot.com/blog-post.html>

เข้าถึงเมื่อ 29 ตุลาคม 2557

ภาพประกอบที่ 3 วิถีชีวิตชนบทจากประสบการณ์ส่วนตัว วิถีชีวิตของชาวชนบทที่มีต่อกัน

ที่มา <http://sakhawrat-wattanasiri.blogspot.com/blog-post.html>

เข้าถึงเมื่อ 29 ตุลาคม 255

ชนบท

สังคมชาวบ้าน ผศ.พิชญ์ ตมพอง (2522, หน้า 43) "ชนบท ความหมายคือ บ้านนอก ซึ่งเป็นเขตแดนที่พ้นตัวเมืองออกไปและ บ้านนอก ก็แบ่งออกได้หลายระดับสุดแต่ผู้พูดจะหมายถึงเช่น คนในกรุงเทพฯ เวลาจะไปต่างจังหวัดจะพูดว่า ไปบ้านนอก ซึ่งผู้พูดอาจจะเปรียบเทียบความเจริญทางด้านวัตถุ ความสะดวกสบายระหว่างกรุงเทพฯ กับต่างจังหวัด..."

ดังนั้น เมื่อพูดถึง บ้านนอก หรือ ชนบท จึงอยากให้องความหมายใน 2 แห่ง คือ

1. ความหมายในแง่เขตที่ตั้ง (Areas) ชนบทในความหมายนี้ หมายถึงเขตพื้นที่ที่ตั้งอยู่นอกเขตเมือง อยู่นอกเขตเทศบาล เป็นเขตที่มีความเจริญทางด้านวัตถุน้อย จะเป็นทีแหวัดล้อมไปด้วย พุงนา ป่า เขา ฯลฯ

2. ความหมายในแง่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม (Relationship) ซึ่งในแง่สังคม วิชาส่วนใหญ่จะถือเกณฑ์ความสัมพันธ์เป็นเกณฑ์การแบ่งเมืองกับชนบท ในแง่ความสัมพันธ์ คนที่อยู่ในชนบทนั้น จะมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน รู้จักกันตลอดหัวบ้านท้ายบ้าน ระบบเครือญาติ เข้มข้น ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรม

ชนบทแต่ละแห่งต่างก็มีความแตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อม ทั้งทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมทางสังคม สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ แต่คุณสมบัติโดยทั่วไปแล้ว ชนบทมีส่วนเหมือนกันอยู่หลายประการ ซึ่งมีปัจจัยหลายๆ ด้านดังนี้

1. ความโดดเดี่ยว (Isolation) หมู่บ้านชนบท โดยทั่วไปมักจะตั้งอยู่เป็นหย่อมๆ (cluster) หรือไม่ก็ตั้งกระจัดกระจายกันอยู่ตามไร่ตามนาอันเป็นที่ทำกินของใครของมัน ครอบครัวของชาวชนบทจึงดูโดดเดี่ยวจากกัน

2. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Homogeneity) ชุมชนชนบทแต่ละแห่งจะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในด้านเชื้อชาติ ประเพณี ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ทั้งนี้เพราะการอพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานในระยะเริ่มแรกส่วนใหญ่จะไปจากแหล่งเดียวกันหรือมีความเกี่ยวข้องกันทางสายโลหิต

ผูกพันยอมรับในขนบธรรมเนียมประเพณีอันเดียวกัน ความสามัคคี รักหมู่ รักคณะ จึงมีอยู่ในชุมชน
ชนบทมาก

3. การใช้แรงงานเพื่อการเกษตร (Agricultural employment) เกือบทุกคนในชนบทจะมี
ส่วนเกี่ยวข้องกับการเกษตร ไม่ปลูกพืช ก็เลี้ยงสัตว์ ทำการประมง ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่ใน
ชีวิตประจำวันจะเกี่ยวพันกับการเกษตรกรรม ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

4. การเศรษฐกิจเพื่อการบริโภค (Subsistence Economy) ในชนบทครอบครัวจะเป็นทั้ง
หน่วยผลิต และบริโภค มีทั้งปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงมีทั้งประเภท เลี้ยงไว้ใช้งาน และเลี้ยงเป็น
อาหาร เช่น เป็ด ไก่ ชาวชนบทจะปลูกพืชที่กินได้เป็นส่วนใหญ่ เช่น พริก มะเขือ แตงกวา ฯลฯ

ปัจจุบันนี้ชนบทได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงมาก
ยิ่งขึ้นในอนาคต เนื่องจากเหตุหลายประการ

1. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในสังคมชนบทเองเช่นว่า การเพิ่มขึ้นของจำนวน
ประชากร ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทำกิน ข้าวปลาอาหารสำหรับบริโภคในครัวเรือน ปัญหา
เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

2. การเปลี่ยนแปลงภายนอกสังคม เกษตรกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสถานะของสังคม
เกษตรกรรมต้องเปลี่ยนไป เนื่องจากการคมนาคมติดต่อสื่อสารปัจจุบันสะดวก ทำให้บรรดา
วัฒนธรรมต่างๆ ของเมือง ไหลเข้ามาสู่ชนบทอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการค้า อุตสาหกรรม
ทัศนคติ ค่านิยม

ข้อแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท

พ.อ. เชิดชาย เหล่าหล้า “ ได้กล่าวว่า ชุมชนหนึ่งอาจมีทั้งลักษณะความเป็นเมืองและชนบทผสมกัน แล้วแต่คำว่า เมือง และ ชนบท นั้นผู้พูดเอาเกณฑ์ใดเป็นเครื่องวัด บางท่านก็ถือจำนวนคน บางท่านก็ถือประชากรที่อยู่ในเมืองนั้นจะต้องมีอาชีพต่างๆ ยกเว้น เกษตรกรรม บางท่านก็ถือสภาพที่ตั้ง ชนบท ต้องแวดล้อมด้วย ป่า เขา ต่อไปนี้เป็นความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบทซึ่งแยกเป็น 4 ประการใหญ่ๆ ...” (ผศ.พิชญ์ สมพอง, 2525, หน้า 46)

1. ในด้านนิเวศน์

สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับที่ตั้ง การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ การแบ่งพื้นที่ทำประโยชน์ การพึ่งพาระหว่างหน่วยต่างๆ ของสังคม

2. ในด้านประชากร

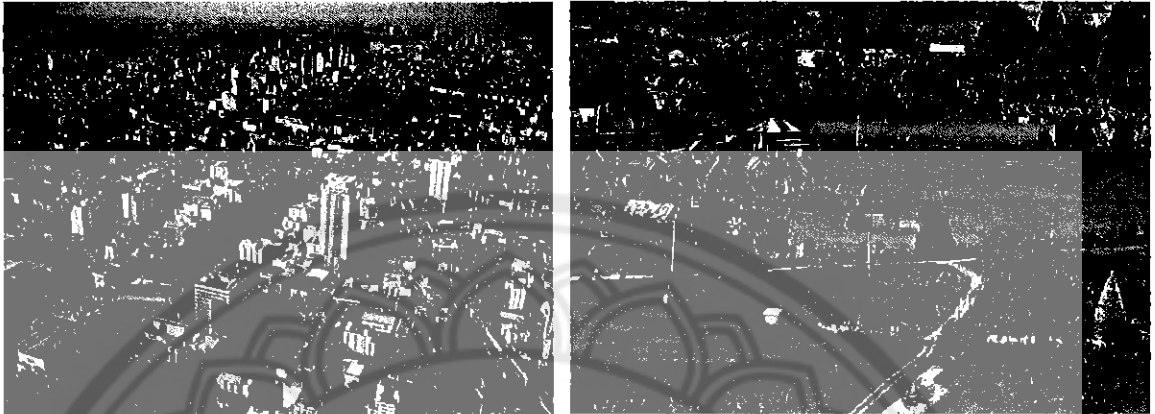
จำนวนประชากรระดับการศึกษาของประชากร สถานภาพในการสมรส รายได้ของครอบครัวของประชากร

3. ในด้านอาชีพ

ประเภทของอาชีพ อาชีพกับงาน อาชีพต่างในการทำงานที่หลากหลายแตกต่างกันไป

4. ในด้านสังคมและวัฒนธรรม

สิ่งแวดล้อมการเคลื่อนย้ายการเลื่อนชั้นของสังคมครอบครัว ชนิดของครอบครัว บุคลิกภาพของปัจจัยต่างๆ

ภาพประกอบที่ 4 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท

ที่มา <http://sakhawat-wattanasiri.blogspot.com/2011/11/blog-post.html>

เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2557

ภาพประกอบที่ 5 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท

ที่มา <http://sakhawat-wattanasiri.blogspot.com/2011/11/blog-post.html>

ภาพประกอบที่ 6 ข้อแตกต่างระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท

ที่มา <http://sakhawrat-wattanasiri.blogspot.com/2011/11/blog-post.html>

เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2557

ด้านรูปแบบ และกลวิธีการสร้างสรรค์

อิทธิพลหรือลัทธิทางศิลปะ

ลัทธิสัจนิยม (Realism)

ศิลปินกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การที่จะวาดสร้างสรรค์สิ่งใดก็ตาม ต้องเคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อน การสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ให้เกิดคุณค่าต้องเกิดจากการมองเห็นของศิลปินในแต่ละวัน มนุษย์ทำงาน มี กิเลส ความอยาก มีดีมีเลวในสังคม ดังนั้น เหตุการณ์เหล่านี้ศิลปินต้องสัมผัสพบเห็นแล้ว ถ่ายทอดออกมาเป็นทัศนศิลป์ให้ละเอียด และเหมือนกับสิ่งที่ตนเองมองเห็น

สาเหตุการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ลัทธิสัจนิยมได้แก่

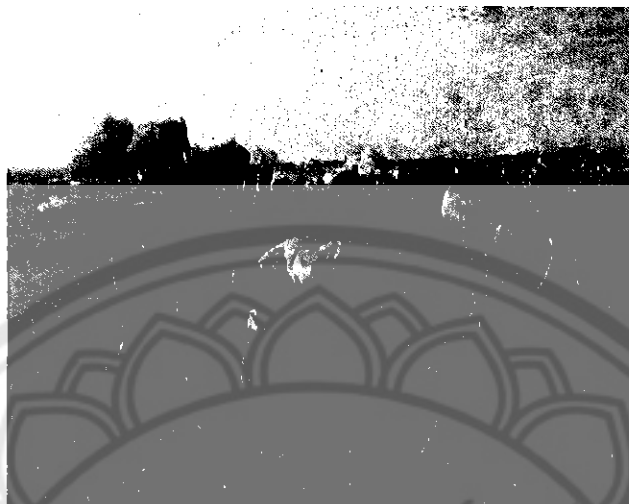
1. ตอบสนองด้านจิตใจของผู้ชม และผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
 2. ความเชื่อว่าศิลปะต้องเกิดจากความเป็นจริงทางเรื่องราวในชีวิตประจำวัน และเหมือนเรื่องราวจากธรรมชาติ
- สุนทรียภาพทางทัศนศิลป์ลัทธิสัจนิยม
1. เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เช่น การทำกิจกรรม การประกอบอาชีพต่างๆ
 2. ศิลปินกลุ่มนี้ชอบวาดภาพเป็นกลุ่มคนจนๆ คนชั้นต่ำที่ชีวิตในสังคมชนบท
 3. รูปแบบรูปธรรม มีตัวตนให้มองเห็นว่ามีรูปทรงประมาทใด
 4. แสดงรูปทรงธรรมชาติ และเลขาคณิต เหมือนจริงตามที่ตามองเห็น

ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือ ศิลปะสำนึก โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมือง และชนบท พวกชาวไร่ชาวนาในช่วงยุคสมัย ปฏิเสธเนื้อหาเรื่องราวในแบบคลาสสิกและเชิงเปรียบเทียบที่แฝงความหมาย ขณะที่ทางสุนทรียศาสตร์ หมายถึง คตินิยมทางศิลปะที่ยึดถือหลักการสร้างงานให้เหมือนจริง และเป็นจริงดังที่สายตาเห็นอยู่ บางครั้งมีความหมายใกล้เคียงกับคตินิยมชาตินิยม จะแตกต่างกันบ้างตรงที่ชาตินิยมเน้นไปที่ธรรมชาติทั่วไป สำนึกเน้นชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยเห็นว่าในความจริงนั้นมีความงามอย่างสมบูรณ์อยู่แล้ว ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับศิลปะอุดมคติ ผลงานของ โอโนเร โดมิเยร์

ศิลปะเรียลลิสม์เกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินที่ไม่เห็นด้วยกับการทำงานของกลุ่ม นีโอ-คลาสสิกอิสม์ (คลาสสิกใหม่ คือความเคลื่อนไหวทางศิลปะซึ่งมีสุนทรียภาพแบบกรีกและโรมัน) และ กลุ่มโรแมนติคอิสม์ (จินตนิยม) ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวตนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดฝันเอาตามใจตนเอง ศิลปินเรียลลิสม์เห็นว่าศิลปะทั้งสองไม่ได้แสดงความกลมกลืนของชีวิต ยังคงลักษณะความเป็นอุดมคติอยู่ หาใช่ความจริงไม่ด้วยความเห็นว่า ศิลปะควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงตามธรรมชาติ ปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับความกล้าหาญ ความรุนแรงแบบโรแมนติคอิสม์ มาแสดงออกในรูปแบบง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน การใส่อารมณ์ตนเองถูกสกัดทิ้งออกไปเป็นลักษณะของการยี่ดัด และความรู้สึกสังคมธรรมชาติ สร้างงานตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งศิลปินเชื่อว่าความงามอยู่ในทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าจะในพระราชวังหรือที่ตามชนบทผลงานของ ฌอง-ฟร็องซัว มิเลต์ อีกรังยังเชื่อมั่นว่าศิลปะนั้นสอนกันไม่ได้ เป็นเรื่องเฉพาะตัวที่แต่ละคนมีความสามารถต่างกัน ศิลปะคือการเลียนแบบตามตาเห็น ศิลปินควรบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นความจริงในยุคสมัยของตนเอาไว้ ไม่ใช่สร้างงานแบบโบราณนิยม เป็นการปฏิเสธแนวคลาสสิกและโรแมนติคอย่างสิ้นเชิงค.ศ.1855 มีการจัดนิทรรศการศิลปะสำนึกครั้งที่ 1 ขึ้น นาโดย กุสตาฟ กูร์เบต์ นิทรรศการเสมือนแทนการประท้วงและเป็นปฏิปักษ์ต่อหลักสุนทรียภาพของกลุ่มจินตนิยม ซึ่งมีอิทธิพลอย่างกว้างขวางในขณะนั้น รวมทั้งคัดค้านกลุ่มคตินิยมวิชาการด้วย นอกจากกูร์เบต์ จิตรกร

ร่วมแนวคิดคนสำคัญ ยังมี ฌอง-ฟร็องซัวส์ มิเลต์ และ ไอโนเร โดมึเยร์ ทั้งนี้ ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินเริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆ ศิลปะเรียลลิสม์นอกจากเกิดขึ้นจากความไม่เห็นด้วยกับศิลปะดังกล่าวแล้ว ยังได้รับแรงผลักดันจากสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในขณะนั้น ผลพวงจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคม และเศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงานศิลปะ เพื่อนำความจริงดีแท้ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมักปฏิเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย

ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ชื่อภาพ ชาวนา

ที่มา http://www.bloggang.com/viewdiary/กุสตาฟว์_กูร์แบ เข้าถึงเมื่อ : 25 กันยายน 2557

ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ชื่อภาพ ตู้รถไฟชั้นสาม

ที่มา http://www.bloggang.com/viewdiary/กุสตาฟว์_กูร์แบ เข้าถึงเมื่อ : 25 กันยายน 2557

อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย

จิตรกรรมไทย คือภาพเขียนที่มีลักษณะเป็นแบบอย่างของไทย ที่แตกต่าง จากศิลปะของชนชาติอื่นอย่างชัดเจน ถึงแม้จะมีอิทธิพลศิลปะของชาติอื่นอยู่บ้าง แต่ก็สามารถ ดัดแปลงคลี่คลาย ตัดทอน หรือเพิ่มเติมจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของ ตนเองได้อย่างสวยงาม ลงตัว นำภาคภูมิใจและมีวิวัฒนาการทางด้านรูปแบบ และวิธีการมาตลอดจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถพัฒนาต่อไปอีกในอนาคต จิตรกรรมไทยเป็นลักษณะอุดมคติ เป็นภาพ 2 มิติ โดยนำสิ่งใกล้ไว้ตอนล่างของภาพ สิ่งไกลไว้ตอนบนของภาพ ใช้สีแบบเอกรงค์ คือ ใช้หลายสี แต่มีสีที่โดดเด่นเพียงสีเดียว

ผู้สร้างสรรค์มีความชื่นชอบ และได้นำอิทธิพลจากจิตรกรรมไทยมา ซึ่งเป็นศิลปะที่มีความประณีตสวยงาม แสดงความรู้ลึกซึ้งชีวิตจิตใจและความเป็นไทย ที่มีความอ่อนโยน ละมุนละไม และมีลักษณะพิเศษในการจัดวางภาพแบบเล่าเรื่องเป็นตอน ๆ

ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย

ที่มา <http://prachernlaorit.files.wordpress.com/2011/02/31.jpg> เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2558

ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย

ที่มา <http://img.tarad.com/shop/m/malai/img-lib/spd> เข้าถึงเมื่อ : 30 เมษายน 2558

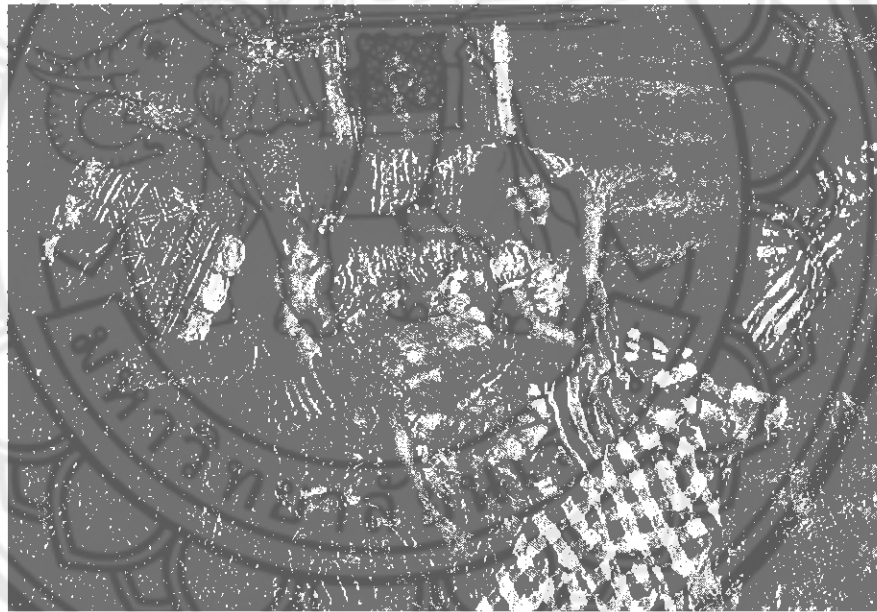

ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตรกรรมไทย

ที่มา <http://www.laksanathai.com/book4/LargeImages/325.jpg> เข้าถึงเมื่อ : 30 เมษายน 2558

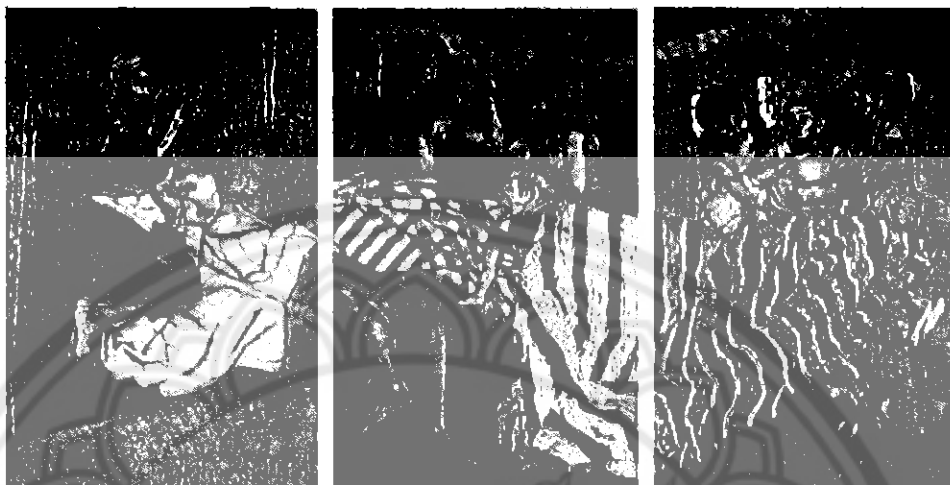
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย

มีความชื่นชมในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของ สุวรรณี สารคณา ภาพเขียนของศิลปินยังช่วยให้เราเห็นภาพความอบอุ่น ตลอดจนทุกข์ และสุขมีร่วมกัน ของคนในครอบครัว ระดับล่างเช่นเคย ได้แรงบันดาลใจศิลปินคนนี้คือ ประทับใจในผลงานที่ศิลปินหยิบเรื่องราวความเป็นอยู่ของคนระดับล่าง ชนบท มาสร้างเป็นผลงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของผู้สร้างสรรค์ที่จําแนกรีวิววิถีชนบทมาสร้างเป็นผลงาน

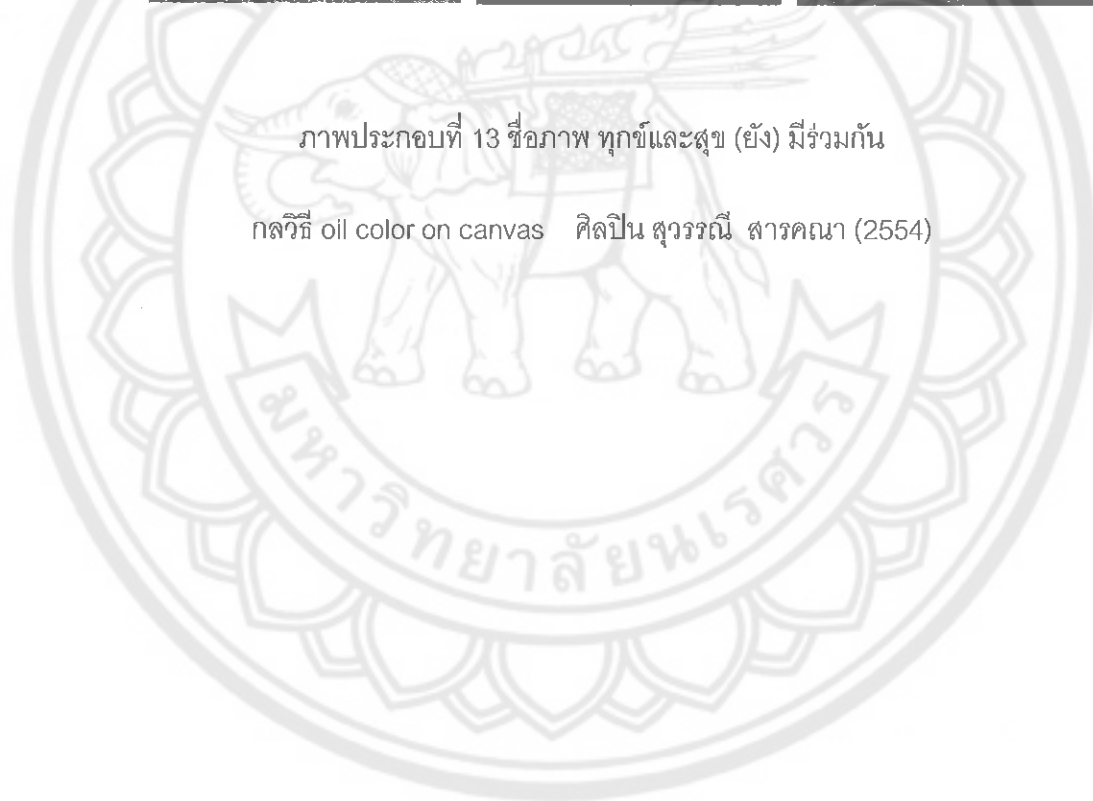
ภาพประกอบที่ 12 ชื่อภาพ อ้อมกอดแม่

กลวิธี oil color on canvas ศิลปิน สุวรรณี สารคณา (2554)

ภาพประกอบที่ 13 ชื่อภาพ ทุกข์และสุข (ยัง) มีร่วมกัน

กลวิธี oil color on canvas ศิลปิน สุวรรณี สารคณา (2554)

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

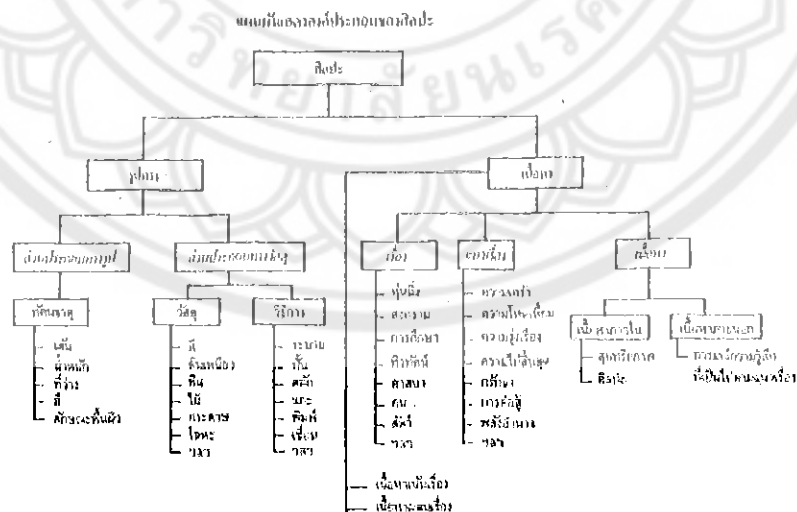
จากแรงบันดาลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นในบทนำ และในบทที่ 2 ผู้สร้างสรรค์จึงได้ค้นหาแนวทางกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม รูปแบบที่นำเสนอเป็น ลักษณะกึ่งนามธรรม 2 มิติ ผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษา และค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ภาพประกอบที่ 1 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

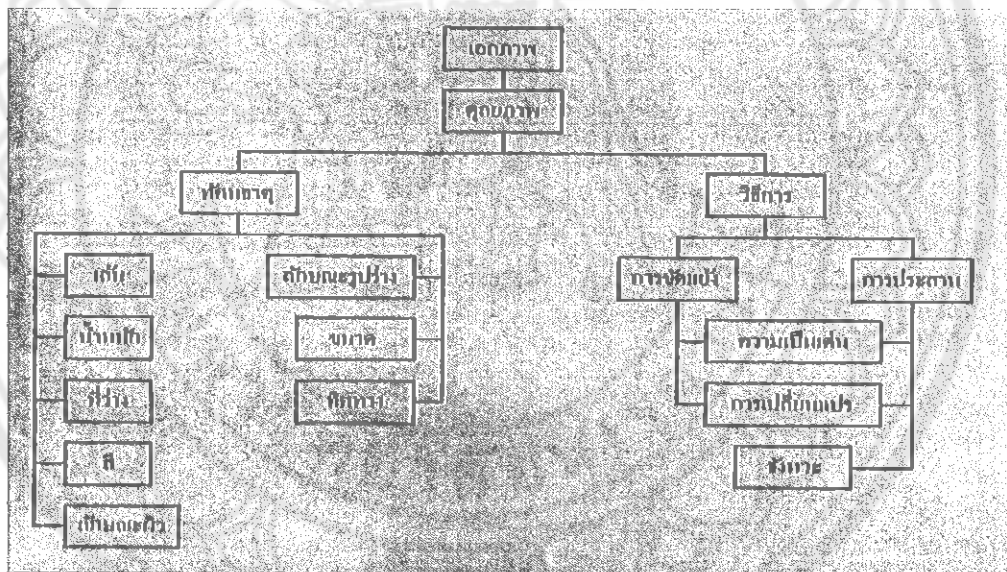
ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชะลูด นิ่มเสมอ (2530:26)

16843966

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึกความคิด หรือความงาม ก็
 จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้าง
 ทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิด
 จากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง เราเรียกว่าองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือ
 องค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม
 ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักการของศิลปะ ก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา

1.2 หลักการ และแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 2 ภาพแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชะลูด นิ่มเสมอ (2530:208)

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์มีความเชื่อว่าประสบการณ์มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ตั้งที่นักปรัชญาชาวอเมริกัน นามว่า จอห์น ดิวอี้ มีความเห็นว่าศิลปะก็คือ ประสบการณ์ เป็นการให้ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดู ผู้สร้างสรรค์จึงได้แรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ในความประทับใจส่วนตัวของ โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราววิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ของตนเอง ถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้พบเห็นเคยสัมผัส และได้รู้สึกประทับใจสิ่งต่างๆ ในวิถีชีวิตชนบท สิ่งแวดล้อมต่างๆ การใช้ชีวิต และอิริยาบถต่างๆ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ยังได้ศึกษา ค้นคว้าเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบท ในหลากหลายรูปแบบ และนำข้อมูลมาสร้างสรรค์ในงาน และเลือกใช้เรื่องราวกิจกรรมต่างๆ ที่ได้พบเจอ และสัมผัสมาโดยตรงเพื่อเป็นสื่อในการแสดงออก ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้ทำจากศึกษาค้นคว้าจากประสบการณ์ และของจริง รวมทั้งภาพข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลภาพ และข้อมูลอักษรซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลผลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผล และกำหนดรูปแบบของผลงานรูปแบบในการสร้างสรรค์เป็นการนำเรื่องราววิถีชีวิตชนบทมาถ่ายทอดแสดงออกเป็นผลงานทางศิลปะโดยผ่านเรื่องราวความทรงจำ ความประทับใจของผู้สร้างสรรค์ที่มีต่อวิถีชีวิตชนบทที่ต้องการนำเสนออันประกอบด้วย เนื้อหา และ รูปทรง

เนื้อหา (Content) นำเสนอเรื่องราวความบันเทิงใจในเชิงบวกของวิถีชีวิตชนบท และรอยยิ้มโดยใช้ความบันเทิงใจที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเห็น และได้สัมผัสถึงความประทับใจของสิ่งต่างๆ ในชนบทในหลากหลายรูปแบบ โดยการนำเรื่องราวความประทับใจที่พบเห็นมาตัดทอนรูปทรง ประสานทัศนธาตุทางศิลปะต่างๆ ให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนในรูปแบบกลวิธีทางภาพพิมพ์โลหะ เป็นกึ่งนามธรรม เกี่ยวกับคน ในเชิงบวก วิถีชีวิตของคน การใช้ชีวิตในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

นอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง(Subject) และแนว เรื่อง(Theme) รวมอยู่ด้วยทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเชื่อมโยง และซ้อนทับกันอยู่ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แยกตามลำดับดังนี้

1. เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้ทำเกี่ยวกับเรื่องการใช้ชีวิตของคนในเรื่องของความประทับใจของผู้สร้างสรรค์เองในชีวิตของคนชนบท

2. แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้ทำเกี่ยวกับความประทับใจ ของวิถีชีวิตชนบทที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสจากประสบการณ์จริงๆ จากครอบครัว สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นความประทับใจที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปี ประกอบกับรอยยิ้มที่มาพร้อมกับวิถีชีวิตชนบท ซึ่งเป็นสิ่งที่สวยงามสู่ความประทับใจของผู้สร้างสรรค์ผ่านทางผลงานศิลปนิพนธ์ที่ออกมาในชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

3. เนื้อหา ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ(Artistic Form) เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรมเกิดจากประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง

เนื้อหาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง เป็นความงามที่ผสมผสานกันทางทัศนธาตุที่ลงตัวเหมาะสม

กลมกลืนกันซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งความงามของเนื้อหาภายในไว้ดังนี้

ความงามของของตัวรูปแบบผลงาน คือ งามด้วยเส้น รูปทรง ที่มีความผสมผสานกลมกลืน ความโดดเด่น สีที่ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรคงาน

ความงามทางความคิด งามในความคิดที่จะทำ ที่ได้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวของสิ่งที่พบเห็น วิถีชีวิตของคนในชนบทมาสร้างสรรคโดยแฝงความหมายของความประทับใจวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผ่านเรื่องราวของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ด้วยน้ำหนั และการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุทางศิลปะ

ความงามคือความสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุ/ผลงาน กับตัวบุคคล/ผู้สร้างสรรค์ และได้นำเรื่องราวที่พบเจอประสบกับตนเองในความประทับใจมาสร้างเป็นผลงาน

3.2 เนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์นั้นเป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่อง และแนวเรื่องที่แปลออกมาโดยรูปทรง

เป็นเรื่องราวในเชิงบวกเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบท ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องใกล้ตัวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนชนบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การประกอบอาชีพ ชีวิตประจำวันต่างๆ ในความประทับใจกับรอยยิ้ม มาสร้างเป็นผลงาน ในรูปแบบกึ่งนามธรรมเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ในรูปแบบความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนเองของผู้สร้างสรรค์ ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะป็นขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษา การค้นคว้า ทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะ ในเชิงวิชาการ จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบันทึกข้อมูลการค้นคว้า และผลสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

รูปทรง

รูปทรง (Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ให้ความพึงพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ความรู้สึกในเรื่องราวเชิงบวกเกี่ยวกับวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

โครงสร้างทางรูป

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ผู้สร้างสรรค์จะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน การจัดระเบียบ หรือการประสานกัน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ของเอกภาพ เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ ทัศนธาตุหลักที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

จุด (Dot/Point) ธาตุเบื้องต้น ซึ่งเล็กที่สุดของการเห็น และมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะถือว่าจุดเป็นการเริ่มต้นที่ปูการเกิดของทัศนธาตุ จุดที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาสร้างงานนั้นจะสร้างจุดให้รวมตัวกันเพื่อเกิดรูปทรงใหม่ เช่น สดุดลายของเสื้อผ้า ของเครื่องใช้ เพื่อให้เกิดความสมดุล เกิดเอกภาพ ในงานดูมีความงามในงานมากขึ้น

เส้น (Line) ผลจากการนำจุดหลายๆ จุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้นและรากฐานของโครงสร้างของงาน ซึ่งในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาเส้นต่างๆ มาใช้เพื่อให้เกิดความงาม ความรู้สึก ตลอดจนการใช้ทัศนธาตุที่สมบูรณ์เพื่อให้เกิดเอกภาพในงาน

เส้นตรง เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่มั่นคง ความเป็นระเบียบในงาน เช่น เส้นของบ้าน เสาบ้าน

เส้นโค้ง แสดงความเคลื่อนไหวของที่ว่าง ความรื่นไหลในงาน เช่น ต้นไม้ ข้าวของเครื่องใช้ เส้นบนอวัยวะของคน

เส้นโครงสร้างของปริมาตร แสดงความชัดเจนของรูปทรงต่างๆ ในงานทำให้งานมีปริมาตร เช่น หน้าคน อวัยวะ สัดส่วนต่างๆ ของ คนและสัตว์

เส้นโครงสร้างองค์ประกอบ เช่น คนยืนจะเป็นเส้นโค้ง คนนั่งจะมีทั้งเส้นตรงและตัดแย้ง เพื่อให้เกิดเอกภาพ

น้ำหนัก (Tone) ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ และผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้น้ำหนักขาวเทาดำมาช่วยเพื่อให้เกิดระยะ มิติ เพื่อเกิดความแตกต่างในงาน

น้ำหนักขาว ใช้เพื่อให้เกิดจุดเด่นในงานให้เกิดระยะหน้า

น้ำหนักเทา ใช้เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันระหว่างน้ำหนักขาวและดำเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งในงานมากจนเกินไป เป็นน้ำหนักกลางใช้เพื่อให้เกิดความรู้สึกเบาสบาย

น้ำหนักดำ ใช้เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่หนักแน่น ลึกลับ ชวนค้นหา และยังเกิดระยะที่ไกลในตัวเอง

ที่ว่าง (Space) ที่ว่างที่ถูกกำหนดด้วยเส้นให้มีรูปร่างขึ้น ซึ่งที่ว่างในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขึ้นมาเพื่อให้งานดูมีความงามของตัวเองเพื่อไม่ให้งานดูมีความอึดอัดมากเกินไป ซึ่งที่ว่างของงานชุดนี้จะมีทั้งที่ว่างของรูปทรงขนาดเล็ก และ ที่ว่างของพื้นที่ใหญ่

โครงสร้างทางวัสดุ

รูปทรงในส่วนประกอบทางวัสดุ แบ่งออกเป็น วัสดุ และ วิธีการ

วัสดุ อุปกรณ์ (material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ เพลท สีพิมพ์ กรด น้ำมันสน ผงเรซิน ดินสอไข และ กระดาษ

เพลท (Plate) คือ แผ่นอลูมิเนียมที่ใช้เป็นแม่พิมพ์ในการพิมพ์ สำหรับพิมพ์ภาพที่เกิดจากเม็ดสกรีนทำหน้าที่รับหมึกจากลูกหมึกส่วนที่เป็นเม็ดสกรีนจะมีหมึกมาเกาะ แล้วถ่ายทอดภาพต่อไปยังผ้าหรือกระดาษ

ภาพประกอบที่ 3 เพลท (Plate)

สีพิมพ์ (Pantone Color Guide) คือ สีสังเคราะห์ มีลักษณะพิเศษ จะมีส่วนผสมของน้ำมัน เนื้อสีจะเหนียวเวลาใช้ต้องผสมน้ำมันสน หรือ วาสลีน เวลาแห้งจะคล้ายเนื้อสีจะคล้ายสีน้ำ

ภาพประกอบที่ 4 สีพิมพ์ (Pantone Color Guide)

กรด (acid) คือสารเหลวชนิดหนึ่งซึ่งเป็นสารอันตราย คุณสมบัติใช้สำหรับการให้เกิดปฏิกิริยาต่อวัสดุต่างๆ ตามสถานะเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ ในด้าน น้ำหนัก ความลึก และพื้นผิว เพื่อให้มีความแตกต่าง

ภาพประกอบที่ 5 กรด (acid)

น้ำมันสน (Turpentine) เป็นสารซึ่งเกิดจากการสกัดจากต้นสน โดยเป็นสารประกอบพวกไฮโดรคาร์บอน น้ำมันสนมักจะได้รับการนำไปใช้ในการผสมสีต่างๆ ใช้ในการขีดหรือล้างอุปกรณ์ที่มีน้ำมันผสมอยู่ น้ำมันสนมีลักษณะที่โปร่งใส เกือบเป็นของเหลวไม่มีสี หรือมีสีน้ำเล็กน้อย

ภาพประกอบที่ 6 น้ำมันสน(Turpentine)

ผงเรซิน (Resin) พลาสติกหรือเรซินนั้นจัดเป็นโพลีเมอร์ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติกันกรดได้ในระยะหนึ่ง ต่อเมื่อนำไปเผาให้เกิดปฏิกิริยา และนำมาสัมผัสกับกรดอ่อนๆ

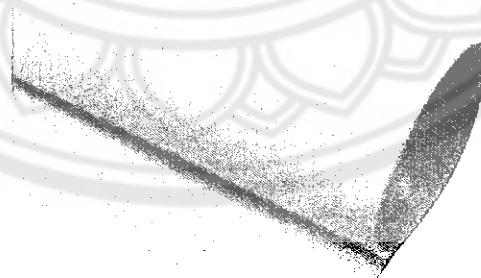
ภาพประกอบที่ 7 ผงเรซิน (Resin)

ดินสอไข (Marker) เป็นอุปกรณ์ชนิดหนึ่ง เป็นดินสอที่สามารถกันการกัดของกรดได้ระยะหนึ่งเพื่อให้เกิดน้ำหนักที่แตกต่างของการทำงาน

ภาพประกอบที่ 8 ดินสอไข (Marker)

กระดาษ (Paper) วัสดุเป็นแผ่นบางๆ โดยมากทำจากใยเปลือกไม้ ฟาง หญ้า หรือ เศษผ้า เป็นต้น ใช้เขียนหรือพิมพ์ พิมพ์งานในสถานะต่างๆ ต้องมีคุณสมบัติที่รองรับความชื้นได้ดี เพื่อที่จะให้หมึกที่พิมพ์ได้ง่าย

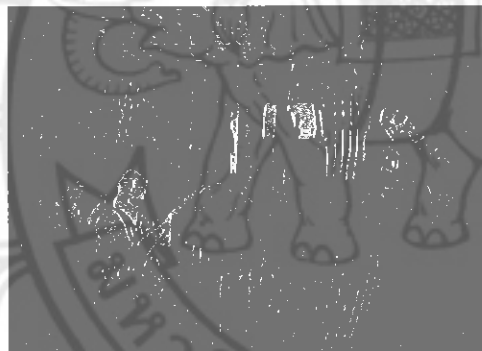

ภาพประกอบที่ 9 กระดาษ (Paper)

วิธีการ ผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีการสร้างสรรค์มีดังนี้ ขั้นตอนในการทำภาพแบบร่าง มี การทำภาพแบบร่างโดยการพัฒนามาจากผลงานช่วง ก่อนศิลปนิพนธ์มาเป็นลำดับ โดยอาจารย์ แนะนำในเรื่องของเทคนิค และการทำงานที่จะทำให้เราสามารถทำงานได้ง่าย และเร็วขึ้น

1. เริ่มจากการหารูปแบบเรื่องราวที่จะทำผลงานโดยการศึกษาจากหนังสือ ถ่ายภาพจาก สถานที่จริงหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต และนำมาจัดองค์ประกอบทางศิลปะให้ดูลงตัวเมื่อจัด องค์ประกอบให้ลงตัวแล้วลงค่าน้ำหนักโดยใช้ค่าน้ำหนัก ขาว เทา ดำ เพื่อให้เกิดมิติความแตกต่าง และระยะบนงาน

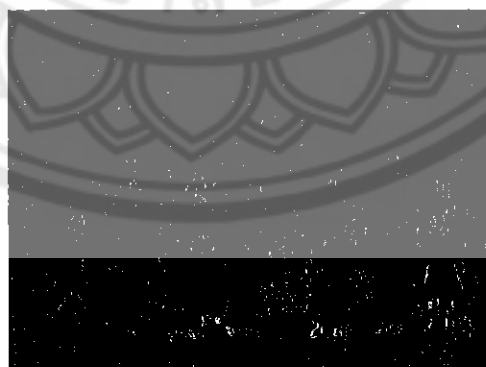
2. การนำข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาจัดองค์ประกอบเพื่อทำภาพแบบร่างขึ้นในศิลปนิพนธ์ ชุดที่มีหัวข้อว่าวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 10 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้คำแนะนำและนำมาปรับใช้ในผลงานจริง

1. นำเพรทเหล็กมาตัดตามขนาดที่กำหนดไว้ ขัดหน้าเพรทเพื่อให้ไขมันออกเพื่อให้เพรททำปฏิกิริยากับน้ำกรด เพื่อให้เกิดน้ำหนักร

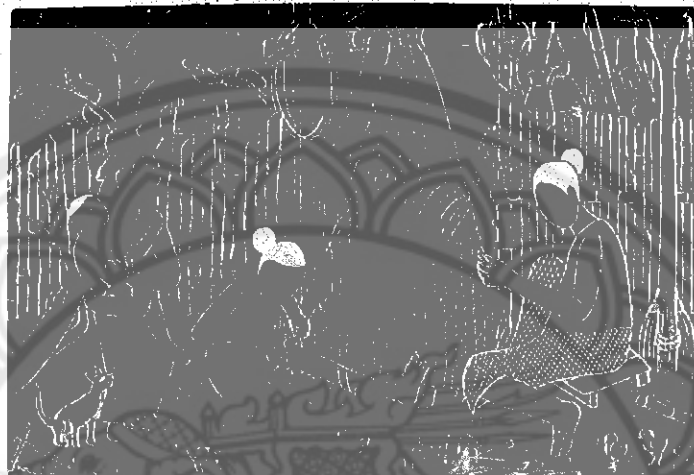
ภาพประกอบที่ 11

2. เพรทที่ขัดหน้าเรียบร้อยแล้วนำมาทาดัวยวานิชให้เต็มแผ่นความหนาพอประมาณให้ทั่วเพรท

ภาพประกอบที่ 12

3. ร่างลายเส้นแบบที่ได้รับความนิยมแก้ไขสมบูรณืลงบนเพชรงานโดยใช้เหล็กแหลงขุดให้เกิดลายเส้นสีของเพชรเพื่อนำกรวดกัด ลายเส้นที่ขุดให้เกิดน้ำหนัก

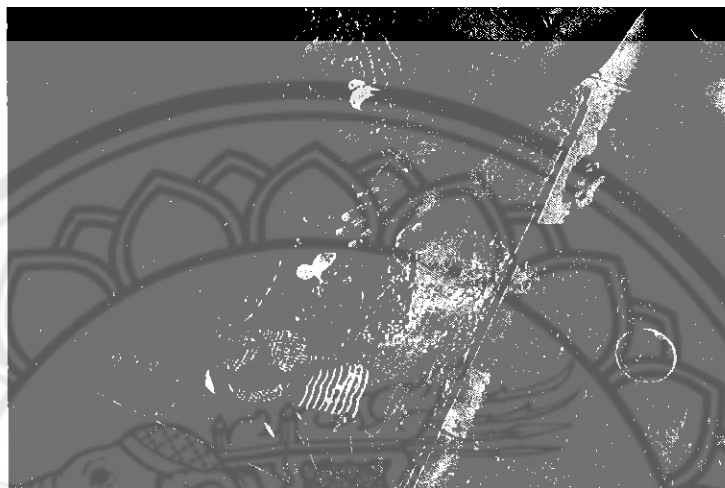
ภาพประกอบที่ 13

4. เพชรที่ขุดลายเส้นแซกรวดในอ่วงแซกรวด โดยใช้เวลา 20-45 นาที เพื่อกัดกรวดลายเส้นที่ขุดให้เกิดน้ำหนัก

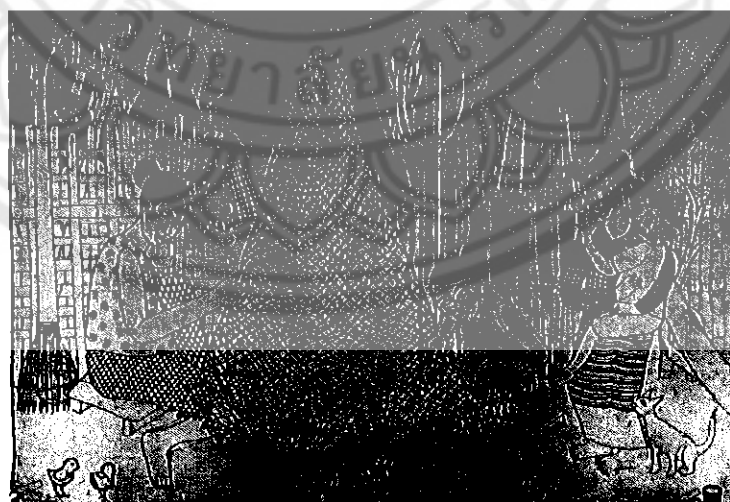
ภาพประกอบที่ 14

5. ล้างเพรทให้วานิชออกจากเพรทโดยใช้ผงซักฟอกและน้ำมันสน ล้างให้เหลือแต่ลายเส้น
ที่ได้แซกรดไว้ในขั้นตอนที่ 4

ภาพประกอบที่ 15

6. เพรทที่ได้มาพิมพ์ลายเส้น ที่นำไปกัดกรด

ภาพประกอบที่ 16

7. นำเพชรไปโรยผงเรซินให้ทั่วเพชรความหนาพอประมาณโดยการดูว่าเป็นสีชมพูทั่วแผ่นเพชรหรือเปล่า และนำไปย่างไฟให้ผงเรซินละลายให้ทั่วเพชรจากสีชมพูให้เป็นสีน้ำตาลอ่อน

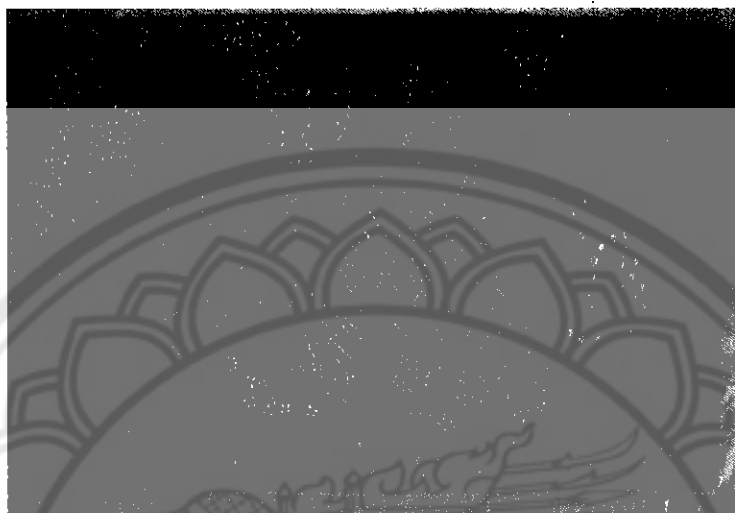
ภาพประกอบที่ 17

8. เพชรที่ย่างผงเรซินแล้วมาคัดน้ำหนักโดยการปิดดินสอไขและวานิชเพื่อให้เกิดน้ำหนัก

ภาพประกอบที่ 18

9. การคัดน้ำหนักรีดที่ 1-4 โดยการใช้ดินสอไขและวานิชปิดน้ำหนักรีด

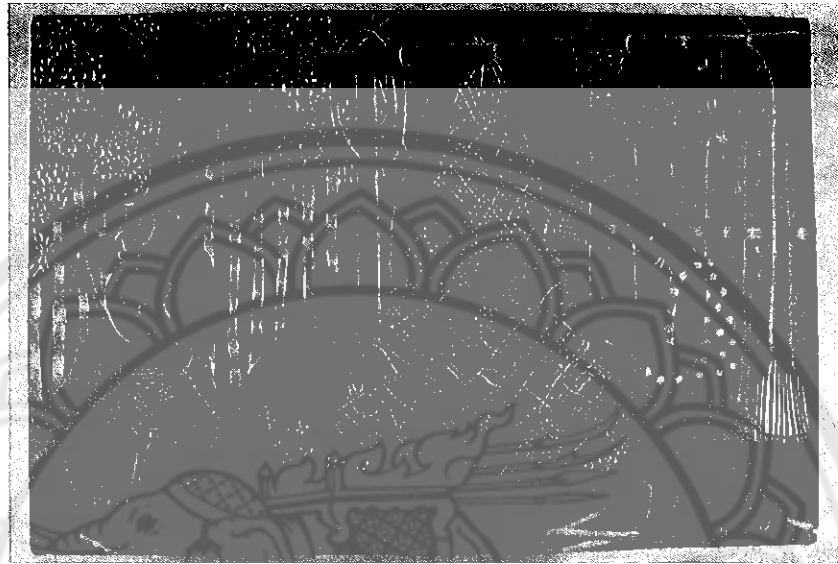
ภาพประกอบที่ 19

10. แซ่เพชรในน้ำกรดเพื่อให้เกิดค่าน้ำหนักรีดที่ 1-4

ภาพประกอบที่ 20

11. การค้ำน้ำหนักที่ 5-9 โดยการใช้ดินสอไขและวานิชปิดน้ำหนัก

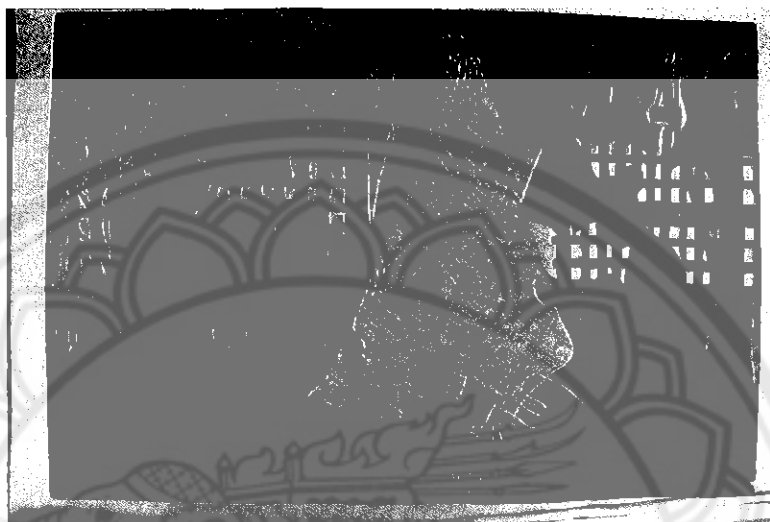
ภาพประกอบที่ 21

12. แซ่เพชรในน้ำกรดเพื่อให้เกิดค้ำน้ำหนักที่ 5-9

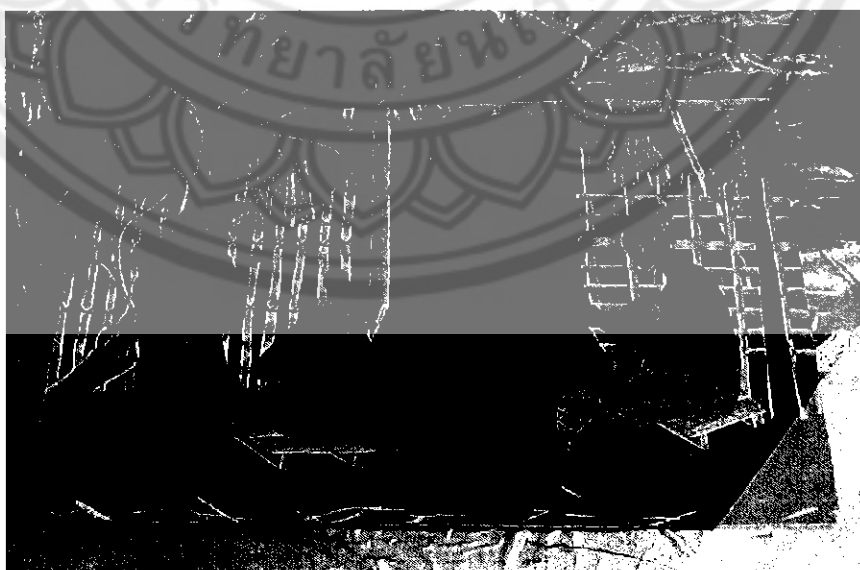
ภาพประกอบที่ 22

13. การคัดน้ำหนักที่ 10-14 โดยการใช้ดินสอไขและวานิชปิดน้ำหนัก

ภาพประกอบที่ 23

14. เช่เพรทในน้ำกรดเพื่อให้เกิดค่าน้ำหนักที่ 10-14

ภาพประกอบที่ 24

15. การคัตน้ำหนัที่ 15-19 โดยการไ้ดินสอไ้และวานิชปิดน้ำหนั

ภาพประกอบที่ 25

16. แะเพรทในน้ำกรดเพื่อไ้ค่าน้ำหนัที่ 15-19

ภาพประกอบที่ 26

17. เพรทที่กัดกรดได้นำหนักตามที่ต้องการล้างวานิช และดินสอไขออกด้วย ผงซักฟอก และ น้ำมันสนให้เหลือแต่ลายเส้น และนำหนักตามขั้นตอนที่ผ่านมา จะได้เพรทที่ได้นำหนักตามที่เรากัดกรด

ภาพประกอบที่ 27

18. เพรทที่ล้างมาลงหมึกให้ทั่วโดยใช้สีพิมพ์ ทำให้ทั่วโดยใช้แผ่นยางช่วยเพื่อไม่ให้หนาจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 28

19. เช็ดสีพิมพ์บนเพรทให้เหลือแต่สีที่อุดตามล่องลึกที่เราไปกีดนำหนัก โดยใช้กระดาษหนังสือพิมพ์และกระดาษไข

ภาพประกอบที่ 29

20. นำเพรทเหล็กที่เช็ดที่ได้นำหนักเรียบร้อยแล้วไปพิมพ์โดยใช้กระดาษที่ปมน้ำไปพิมพ์พิมพ์โดยให้เพรทอยู่ด้านล่าง และกระดาษอยู่ข้างบนเพื่อให้กระดาษดูดหมึกขึ้นมาจากเพรท

ภาพประกอบที่ 30

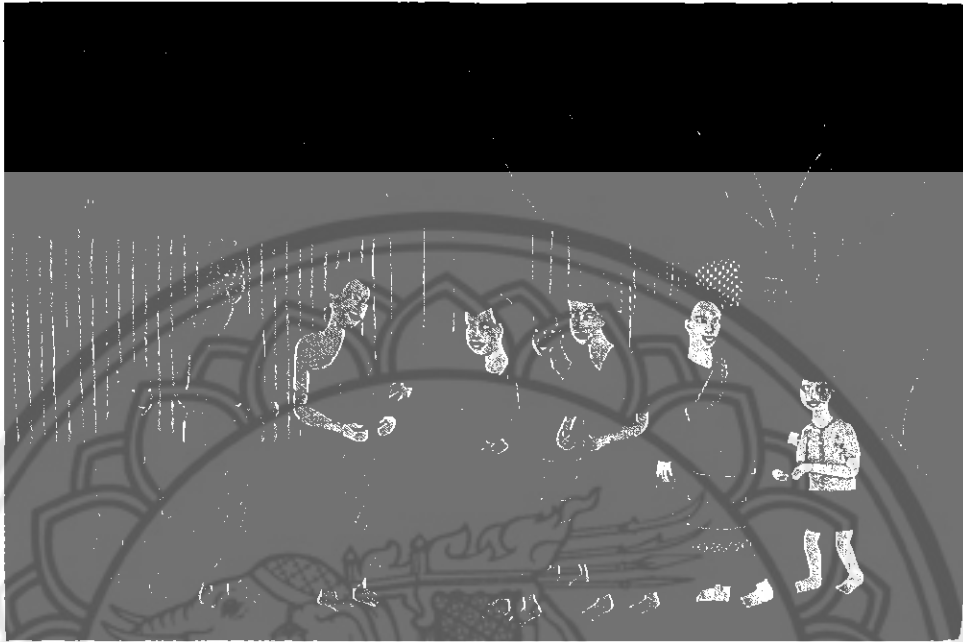
21. ผลงานที่สมบูรณ์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ผลงานศิลปนิพนธ์สมบูรณ์ 3 ชั้น ภาพประกอบที่ 31

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. เนื่องจากเพรทเหล็กมีขนาดที่จำกัด และมีราคาที่สูงจึงมีข้อจำกัดในการทำเพื่อให้ขนาดที่ใหญ่ได้อย่างมีข้อจำกัด

2. ในการนำเพรทไปกัดน้ำหนักโดยใช้ น้ำกรดมีความสำคัญมากเพราะเป็นหัวใจสำคัญในการทำภาพพิมพ์ร่องลึก เราจำเป็นต้องผสมน้ำกรดในอัตราส่วนที่พอเหมาะครั้งเดียวให้พอเพื่อที่จะแช่เพรท แต่เมื่อผสมกรดใช้เวลาแช่กรดนานๆ น้ำกรดจะมีการระเหย อุณหภูมิจะไม่คงที่ จึงยากที่จะรู้อุณหภูมิแต่ละครั้ง เวลาแช่แต่ละครั้งเราจึงจำเป็นต้องกะค่าน้ำหนัก เพราะเราไม่สามารถรู้ได้ว่าผลที่ออกมาจะเป็นไปตาม สูตรที่เราใช้หรือไม่

3. ในการพิมพ์สี การอุดหมึกเราจำเป็นต้องใช้อุณหภูมิที่เหมาะสม เพราะการพิมพ์แต่ละครั้งต้องใช้เวลาในการเซ็ด สีอาจแห้งได้ ห้องที่ใช้ปฏิบัติการมีอุณหภูมิที่ไม่คงที่จึงยากที่จะควบคุม สีอาจแห้ง เวลาพิมพ์สีที่ออกมาไม่เป็นตามที่ต้องการ

จากการปฏิบัติงานทำให้เราได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดในตอนปฏิบัติงานจึงทำให้เราได้เรียนรู้ และรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าแม้ว่าเราจะวางแผนไว้แล้ว และการจัดทำเล่มศิลปนิพนธ์ในบทที่ 3 นี้จึงช่วยทำให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิดอย่างเป็นระบบ และมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนเมื่อเจอปัญหาก็สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือจะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ง่ายยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ก่อนที่จะมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน และค้นคว้าหากลวิธีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นให้กลวิธีสามารถตอบรับกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งในช่วงแรกมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของกลวิธี การทำงาน กระบวนการการคิดในการทำงานมีปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนของแนวความคิด และกลวิธีในการสร้างสรรค์ และการพัฒนาตัวชิ้นงานในขั้นต่อไป ซึ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องคอยปรับปรุงและแก้ไขอยู่ตลอดเวลาในการศึกษาดังกล่าวผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้ คือ

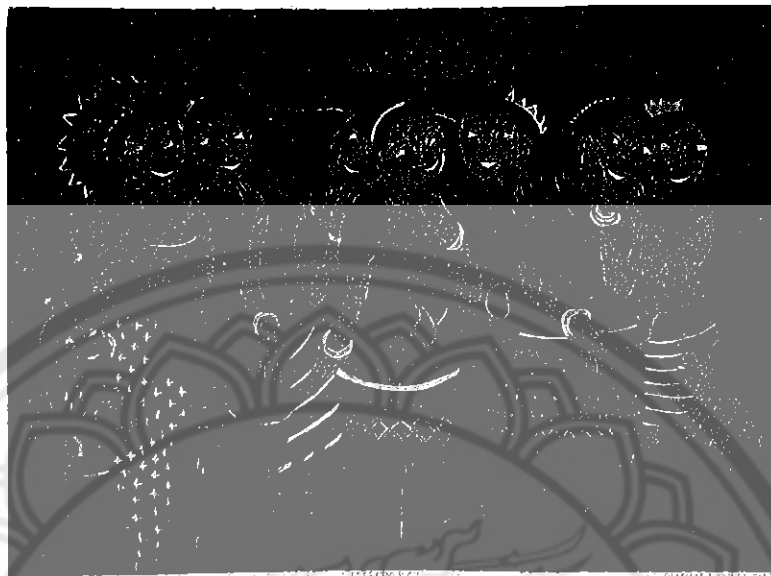
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 1 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ชื่อภาพ วิธีชีวิตชนบทในความทรงจำ 1

กลวิธี Aquatint & Etching ขนาด 35 x 25 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 2 ผลงานก่อนศิลปินพนธ์
ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ 2
กลวิธี Aquatint & Etching ขนาด 35 x 25 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 3 ผลงานก่อนศิลปินพนธ์
ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ
กลวิธี Aquatint & Etching ขนาด 35 x 25 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ก่อนศิลปะนิพนธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นได้แก่ ส่วนที่เป็น เนื้อหา ส่วนที่เป็นรูปทรง และหลักการจัดองค์ประกอบ

เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานมาจากความประทับใจในเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบท ในความทรงจำของตัวเอง

แนวเรื่อง สร้างสรรค์ได้หยิบเอาความบันเทิง และสิ่งที่สัมผัสมาโดยตรงของวิถีชีวิตชนบทมาสร้างสรรค์เป็นผลงานโดยใช้เรื่องราวความประทับใจในชนบทมาสร้างเป็นผลงานซึ่งมีเนื้อหา และทัศนธาตุ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เพื่อที่บ่งบอกถึงเรื่องราวของความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผ่านทางกระบวนการศิลปะผ่านทางเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ

เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์แบ่งออกเป็น เนื้อหาภายนอก และเนื้อหาภายใน

เนื้อหาภายนอก ผลงานของผู้สร้างสรรค์งานเป็นผลงานในเชิงบวก บอกลถึงความประทับใจในวิถีชีวิตชนบท ของคนซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบผลงานเล่าเรื่อง

เนื้อหาภายใน ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ ได้แก่ น้ำหนัก เส้น จุด และพื้นที่ว่าง ซึ่งทัศนธาตุเหล่านี้ทำให้งานมีความน่าสนใจ และเกิดเอกภาพและความสมบูรณ์ในงานมากยิ่งขึ้น

น้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้น้ำหนัก ขาว เทา ดำ โดยการในแต่ละค่าน้ำหนักจะแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับเรื่องราวที่ผู้สร้างสรรค์นำมาถ่ายทอด ซึ่งค่าน้ำหนักแบ่งได้ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4 ค่าน้ำหนัก

ขาว / อ่อน 20% ให้ความรู้สึกเบา ระยะเวลาไกล

เทา / กลาง 60% ให้ความรู้สึกกลางๆ ไม่เบาเกินไป ไม่หนักเกินไป รู้สึกได้ถึงสิ่งของความรู้สึกที่สัมผัสได้ของอารมณ์ความรู้สึกกลางๆ ไม่หนักหรือเบาเกินไป ให้ความรู้สึกพอดี

ดำ / เข้ม 20% ให้ความรู้สึกหนักแน่น ลึกกลับ

พื้นที่ว่าง

ที่ว่างจากพื้นที่ของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของรูปทรง อวัยวะของคน เสื้อผ้า เพื่อให้เกิดเอกภาพให้งานดูไม่อึดอัดเกินไปมีระยะมากขึ้น

ที่ว่างจากความว่างของพื้นที่อากาศ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของอากาศ ท้องฟ้า
พื้นดิน เพื่อให้เกิดระยะ หน้า - หลังดูแล้วเหมือนมีอากาศเพื่อให้ภาพไม่อึดอัด

เอกภาพ ขนาดของรูปทรง เล็ก ใหญ่ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ ของรูปทรง
ของตัวคน ข้างของเครื่องใช้ เช่น ถ้วย หม้อ ภาชนะต่างๆ

เส้น ทิศทาง กลมกลืน เส้น ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เส้นที่มีทิศทางไปด้วยกันของ
เรื่องราว ชัดแย้ง เส้นที่มีขนาดต่างกัน เส้นที่มีทิศทางต่างกัน รูปทรงที่มีขนาดที่แตกต่างกันเล็ก
และใหญ่

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผู้สร้างสรรค์ใช้
เอกภาพในการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ โดยใช้ลักษณะเอกภาพทั้งภาพ โดยในภาพมีทั้งความ
ชัดแย้ง และความประสาน โดยความชัดแย้งเกิดจากการใช้น้ำหนักที่ต่างกัน เส้นที่ชัดแย้ง รูปทรงที่
ชัดแย้ง และมีความประสานกันของน้ำหนักที่เทาเป็นน้ำหนักเชื่อมโยง เส้นที่มีความประสาน
กลมกลืนกัน

ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ตลอดภาคการศึกษาปลายนี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำประสบการณ์จากการทำงานในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ มาปรับใช้และพัฒนาให้เกิดผลงานที่ใกล้เคียง และสามารถตอบสนองต่อความรู้สึกความประทับใจมากที่สุด ซึ่งขณะที่ปฏิบัติงานก็จะพบปัญหาต่างๆ ซึ่งต้องหาทางแก้ไข ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้สร้างสรรค์อย่างมาก จากกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่กล่าวมาได้นำมาซึ่งศิลปนิพนธ์ชุดนี้

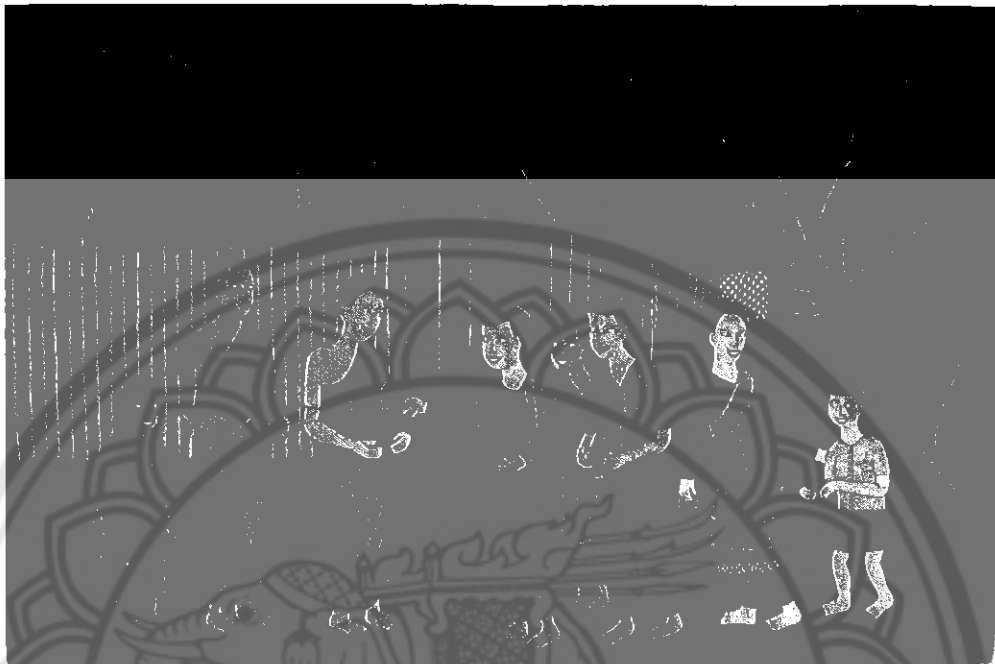
ภาพประกอบที่ 5 ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 1

กลวิธี Aquatint & Etching ขนาดงาน 60 x 40 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 6 ผลงานศิลปนิพนธ์
ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 2
กลวิธี Aquatint & Etching ขนาดงาน 70 x 47 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 7 ผลงานศิลปนิพนธ์
ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 3
กลวิธี Aquatint & Etching ขนาดงาน 75 x 50 เซนติเมตร

วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ด้านแนวความคิด

ในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ที่มีชื่อว่า วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 3 ภาพ ผู้สร้างสรรค์นำแรงบันดาลใจ และแนวความคิดเดิม จากช่วงผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ มาพัฒนาต่อ ยอด คือแรงบันดาลใจที่เกิดจากความประทับใจ ความทรงจำที่ดี โดยเน้นไปที่เรื่องของกิจกรรมของวิถีชีวิตในชนบทที่ผู้สร้างสรรค์ได้เห็น ได้สัมผัสมาแล้วนำสิ่งเหล่านั้นถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่ประทับใจในกิจกรรมต่างๆ ของคนชนบท

ด้านกลวิธีการปฏิบัติงาน

สำหรับขั้นตอนการปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 3 ภาพ ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้กลวิธีในการสร้างสรรค์แบบเดิมคือ ภาพพิมพ์โลหะ Etching & Aquatint แต่ได้มีการเพิ่มค่าน้ำหนักให้ดูมีมิติมากขึ้นควบคุมน้ำหนักให้มีความกลมกลืน และมีความแตกต่างโดยใช้น้ำหนักแบ่งระยะใกล้ไกล เพื่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างพื้นที่ กับตัว คน และสิ่งที่มาประกอบในงาน และให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

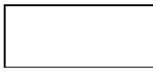

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานศิลปนิพนธ์
ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 1
กลวิธี Aquatint & Etching
ขนาดงาน 60 x 40 เซนติเมตร

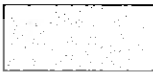
จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพที่ 1 ชื่อวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.1 ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริง และเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ การวิเคราะห์ผลงานจึงมีลักษณะคล้ายกับผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ดังนี้

1. รูปทรง

1.1 น้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้น้ำหนักโดยใช้น้ำหนักขาว เทา ดำ โดยใช้น้ำหนักขาว 10% น้ำหนักเทา 40% น้ำหนักดำ 50% ในการการเลือกใช้น้ำหนักต่างๆ แสดงถึงความหมายของค่าน้ำหนักได้ดังนี้

ค่าน้ำหนักขาว แสดงถึง ความเบาสบายให้ความรู้ที่ มีน้ำหนักอ่อนสุด ระยะหลัง

ค่าน้ำหนักเทา แสดงถึง ความพอดีเป็นกลาง ไม่หนักเกินไป ไม่เบาเกินไป มีน้ำหนักที่เป็นกลางช่วยเชื่อมระหว่างค่าน้ำหนักขาวและดำ เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกถึงความพอดี

ค่าน้ำหนักดำ แสดง ความหนักความมืด ความลึกลับ วัตถุที่มีสีเข้ม ทึบ สิ่งที่อยู่ลึกเข้าไป ให้ความรู้สึกลึกลับ รู้สึกหนักแน่น

1.2 เส้น ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เส้นได้ในหลากหลายรูปแบบ ให้ เส้น ตรง เส้น โค้ง เส้นเฉียง แสดงถึงความรู้สึกต่างๆ ดังนี้

เส้นตรง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เส้นตรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกหนักแน่น เช่น เสาว ร้ว ต้นไม้

เส้นโค้ง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวความมีชีวิต เช่น อวัยวะต่างๆของคน สุ่มไก่ เครื่องจักสาน

เส้นเฉียง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง ความขัดแย้ง ของวัตถุบางอย่าง เช่น รั้ว ราวตากผ้า

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ที่ว่างซึ่งแบ่งเป็น ที่ว่างของรูปทรง และที่ว่างของพื้นที่อากาศ แสดงถึงความรู้สึกต่างๆ ดังนี้

ที่ว่างจากพื้นที่ของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของรูปทรง อวัยวะของคน เสื้อผ้า เพื่อให้เกิดเอกภาพให้งานดูไม่ยึดอัดเกินไปมีระยะบ้าง

ที่ว่างจากความว่างของพื้นที่อากาศ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของอากาศ ท้องฟ้า พื้นดิน เพื่อให้เกิดระยะ หน้า – หลังดูแล้วเหมือนมีอากาศเพื่อให้ภาพไม่ยึดอัด

1.4 เอกภาพ แสดงถึงความเหมือน และความต่างที่มีความลงตัว หรือขัดแย้งซึ่งแสดงความรู้สึกต่างๆ ได้ดังนี้

เอกภาพ ขนาดของรูปทรง เล็ก ใหญ่ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ ของรูปทรง ของตัวคน ข้าวของเครื่องใช้ เช่น เครื่องจักรสาน ภาชนะต่างๆ

ทิศทาง กลมกลืน เส้น ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เส้นที่มีทิศทางไปด้วยกันของเรื่องราว ขัดแย้ง เส้นที่มีขนาดต่างกัน เส้นที่มีทิศทางต่างกัน รูปทรงที่มีขนาดที่แตกต่างกันเล็กและใหญ่

1.5 รูปแบบการบอกเล่าเรื่องราว กึ่งนามธรรม ในเรื่องราวเชิงบอกความประทับใจ เรื่องราวเกี่ยวกับคนกับชนบท ออกมาค่าน้ำหนักที่ต่างกัน รูปทรงของงาน

1.6 กระบวนการ/กลวิธี งานภาพพิมพ์ 2 มิติ กลวิธีเทคนิคภาพพิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ

2. เนื้อหา

2.1 เนื้อหาภายใน สุนทรีย์ภาพคุณค่าทางศิลปะ

ความงามของของตัวรูปแบบผลงาน คือ งามด้วยเส้น รูปทรง ที่มีความผสมผสาน กลมกลืน ความโดดเด่น สีที่ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรค์งาน

ความงามทางความคิด งามในความคิดที่จะทำ ที่ได้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำ เรื่องราวของสิ่งที่พบเห็น วิถีชีวิตของคนในชนบทมาสร้างสรรค์โดยแฝงความหมายของความประทับใจวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผ่านเรื่องราวของศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ด้วยน้ำหนัก และการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุทางศิลปะ

ความงามคือความสัมพันธ์ คือความสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุ/ผลงาน กับตัวบุคคล/ผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวที่พบเจอประสบกับตนเองในความประทับใจมาสร้างเป็นผลงานชิ้น

2.2 เนื้อหาภายนอก

เป็นเรื่องราวในเชิงบวกเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบท ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องใกล้ตัวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนชนบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การประกอบอาชีพ ชีวิตประจำวันต่างๆ ในความประทับใจกับรอยยิ้ม มาสร้างเป็นผล ในรูปแบบกิจกรรมเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.1 ผู้สร้างสรรค์ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะโดยใช้ลักษณะเอกภาพที่นิ่งแต่ให้ความรู้สึกมีชีวิตใช้น้ำหนักและรูปทรงเส้นทำให้เกิดความประสานกันในองค์ประกอบในงานแบบอสมมาตรสองข้างไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ต่างกันให้ความรู้สึกความมีชีวิตในงาน

ภาพประกอบที่ 9 ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 2

กลวิธี Aquatint & Etching

ขนาดงาน 70 x 47 เซนติเมตร

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2 ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.2 ผู้สร้างสรรควิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรคสามารถสัมผัสได้จริง และเนื่องจากผลงานภาพที่ 2 นี้ผู้สร้างสรรคได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานภาพที่ 1 และนำคำแนะนำจากการตรวจประเมินผลงานครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขดังนี้

เนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 ยังมีลักษณะของการจัดองค์ประกอบที่ไม่ลงตัว ภาพยังขาดความน่าสนใจความโปร่งไปถึงเรื่องราวในวิถีชีวิตชนบทยังไม่ค่อยชัดเจน น้ำหนักยังตัดกันเกินไปด้ามาก ผู้สร้างสรรคจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.2 ผู้สร้างสรรควิเคราะห์ผลงานดังนี้

1. รูปทรง

1.1 น้ำหนัก ผู้สร้างสรรคใช้น้ำหนักโดยใช้ค่าน้ำหนัก ขาว เทา ดำ โดยใช้ น้ำหนักขาว 20% น้ำหนักเทา 50% น้ำหนักดำ 30% ในการการเลือกใช้น้ำหนักต่างๆ แสดงถึงความหมายของค่าน้ำหนักได้ดังนี้

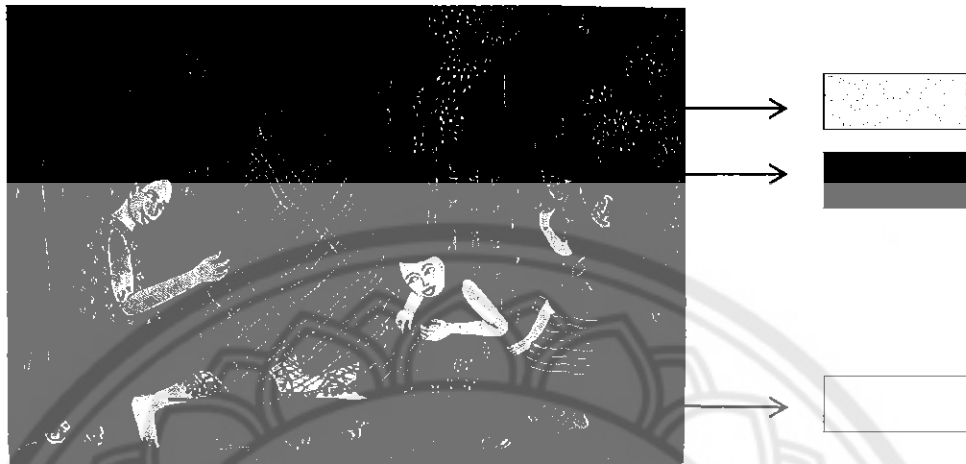
ค่าน้ำหนักขาว แสดงถึง ความเบาสบายให้ความรู้ที่มีน้ำหนักอ่อนสุด ระยะเวลา

ค่าน้ำหนักเทา แสดงถึง ความพอดีเป็นกลาง ไม่นหนักเกินไป ไม่เบาเกินไป มีน้ำหนักที่เป็นกลางช่วยเชื่อมระหว่างค่าน้ำหนักขาวและดำ เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกถึงความพอดี

ค่าน้ำหนักดำ แสดง ความหนักความมืด ความลึกกลับ วัตถุที่มีสีเข้ม ทึบ สิ่งที่อยู่ลึกเข้าไป ให้ความรู้สึกลึกกลับ รู้สึกหนักแน่น

1.2 เส้น ผู้สร้างสรรคได้ใช้เส้นได้ในหลากหลายรูปแบบ ใช้ เส้น ตรง เส้น โค้ง เส้นเฉียง แสดงถึงลักษณะต่างๆ ดังนี้

เส้นตรง ผู้สร้างสรรคได้ใช้เส้นตรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกหนักแน่น เช่น เสา รั้วไม้ เก้าอี้

เส้นโค้ง ผู้สร้างสรรคเลือกใช้เส้นโค้งเพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวความมีชีวิต เช่น อวัยวะต่างๆ ของคน เขือก เครื่องจักรสาน

เส้นเฉียง ผู้สร้างสรรคเลือกใช้ให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง ความขัดแย้ง ของวัตถุบางอย่าง เช่น รั้วไม้ที่ขัดกัน เส้นเชือกของแหที่มีทิศทางต่างกัน

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรคได้ใช้ที่ว่างซึ่งแบ่งเป็น ที่ว่างของรูปทรง และที่ว่างของพื้นที่อากาศ แสดงถึงความรู้สึกต่างๆ ดังนี้

ที่ว่างจากพื้นที่ของรูปทรง ผู้สร้างสรรคได้ใช้พื้นที่ว่างของรูปทรง อวัยวะของคน เสื้อผ้า ที่ว่างจากระยะของเส้นเชือกที่ประสานของแห เพื่อให้เกิดเอกภาพให้งานดูไม่อึดอัดเกินไปมีระยะ

ที่ว่างจากความว่างของพื้นที่อากาศ ผู้สร้างสรรคได้ใช้พื้นที่ว่างของอากาศ ท้องฟ้า พื้นดิน เพื่อให้เกิดระยะ หน้า - หลังดูแล้วเหมือนมีอากาศเพื่อให้ภาพไม่อึดอัด

1.4 เอกภาพ แสดงถึงความเหมือนและความต่างที่มีความลงตัว หรือขัดแย้งซึ่งแสดง ความรู้สึกต่างๆ ได้ดังนี้

เอกภาพ ขนาดของรูปทรง เล็ก ใหญ่ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ ของรูปทรง ของตัวคน ขাঁวของเครื่องใช้ เช่น เครื่องจักรสาน รั้วไม้ ภาชนะต่างๆ

ทิศทาง กลมกลืน เส้น ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เส้นที่มีทิศทางไปด้วยกันของเรื่องราว

ขัดแย้ง เส้นที่มีขนาดต่างกัน เส้นที่มีทิศทางต่างกัน รูปทรงที่มีขนาดที่แตกต่างกันเล็ก และใหญ่

1.5 รูปแบบการบอกเล่าเรื่องราว กึ่งนามธรรม ในเรื่องราวเชิงบวกความประทับใจ เรื่องราวเกี่ยวกับคนกับชนบท ในการทำกิจกรรมร่วมกัน ออกมาค่าน้ำหนักที่ต่างกัน รูปทรงของงาน

1.6 กระบวนการ/กลวิธี งานภาพพิมพ์ 2 มิติ กลวิธีเทคนิคภาพพิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ

2. เนื้อหา

2.1 เนื้อหาภายใน สุนทรีย์ภาพคุณค่าทางศิลปะ

ความงามของของตัวรูปแบบผลงาน คือ งามด้วยเส้น รูปทรง ที่มีความผสมผสานกลมกลืน ความโดดเด่น สีที่ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรค์งาน

ความงามทางความคิด งามในความคิดที่จะทำ ที่ได้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวของสิ่งที่พบเห็น วิถีชีวิตของคนในชนบทมาสร้างสรรค์โดยแฝงความหมายของความประทับใจวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผ่านเรื่องราวของศิลปินพินธ์ชุดนี้ด้วยน้ำหนัก และการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุทางศิลปะ

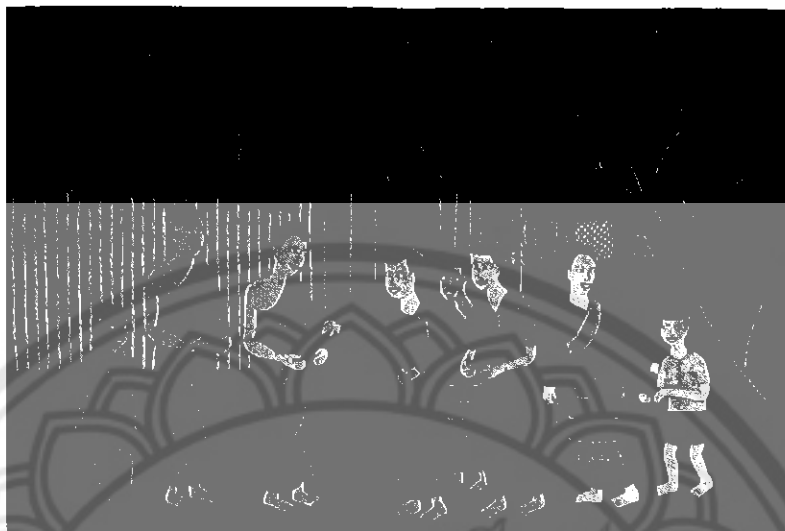
ความงามคือความสัมพันธ์ คือความสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุ/ผลงาน กับตัวบุคคล/ผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวที่พบเจอประสบการณ์ตนเองในความประทับใจมาสร้างเป็นผลงานชิ้น

2.2 เนื้อหาภายนอก

เป็นเรื่องราวในเชิงบวกเกี่ยวกับความประทับใจ ในวิถีชีวิตชนบท ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องใกล้ตัวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนชนบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การประกอบอาชีพ ชีวิตประจำวันต่างๆ ในความประทับใจกับรอยยิ้ม มาสร้างเป็นผล ในรูปแบบกึ่งนามธรรมเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะพินธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.2 ผู้สร้างสรรค์ใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะโดยใช้ลักษณะเอกภาพที่นิ่งแต่ให้ความรู้สึกมีชีวิตใช้น้ำหนัก และรูปทรงเส้นทำให้เกิดความประสานกันในองค์ประกอบในงานแบบอสมมาตรสองข้างไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ต่างกันให้ความรู้สึกความมีชีวิตในงาน

ภาพประกอบที่ 10 ผลงานศิลปนิพนธ์

ชื่อภาพ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No. 3

กลวิธี Aquatint & Etching

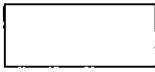
ขนาดงาน 75 x 50 เซนติเมตร

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3 ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.3 ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถสัมผัสได้จริง และเนื่องจากผลงานภาพที่ 3 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานภาพที่ 2 และนำคำแนะนำจากการตรวจประเมินผลงานครั้งที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

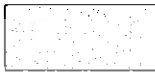
ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการใช้น้ำหนักที่มีความชัดเจนขึ้น ลดการใช้น้ำหนักที่เข้ม แต่มาใช้น้ำหนักกลางแทน และเพิ่มเรื่องราวให้มีความเป็นเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบทมากขึ้น โดยผลงานชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ค่าน้ำหนักให้มีความกลมกลืนมากขึ้น เพิ่มระยะหน้าระยะไกล ความเป็นเรื่องราวของวิถีชีวิตชนบทมากขึ้น จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.3 ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงในผลงานได้ดังนี้

1. รูปทรง

1.1 น้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้น้ำหนักโดยใช้ค่าน้ำหนัก ขาว เทา ดำ โดยใช้ น้ำหนักขาว 20% น้ำหนักเทา 50% น้ำหนักดำ 30% ในการการเลือกใช้น้ำหนักต่างๆ แสดงถึงความหมายของค่าน้ำหนักได้ดังนี้

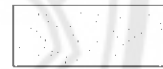
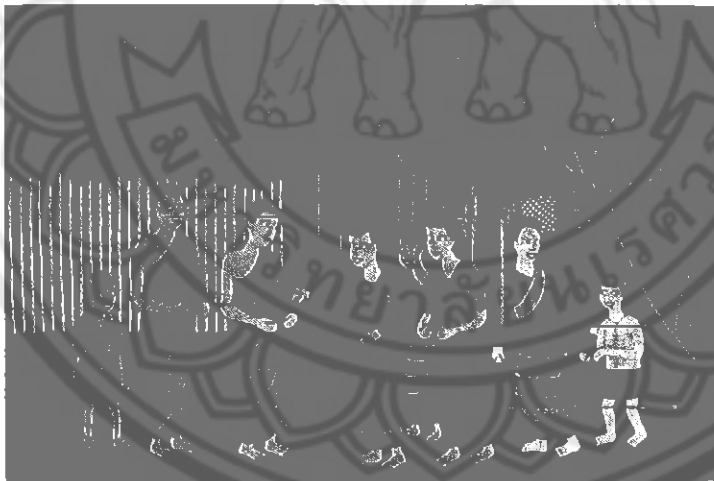
ค่าน้ำหนักขาว แสดงถึง ความเบาสบายให้ความรู้ที่ มีน้ำหนักอ่อนสุด ระยะเวลา

ค่าน้ำหนักเทา แสดงถึง ความพอดีเป็นกลาง ไม่หนักเกินไป ไม่เบาเกินไป มีน้ำหนักที่เป็นกลางช่วยเชื่อมระหว่างค่าน้ำหนักขาวและดำ เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกถึงความพอดี

ค่าน้ำหนักดำ แสดง ความหนักความมืด ความลึกกลับ วัตถุที่มีสีเข้ม ทึบ สิ่งที่อยู่ลึกเข้าไป ให้ความรู้สึกลึกกลับ รู้สึกหนักแน่น

1.2 เส้น ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เส้นได้ในหลากหลายรูปแบบ ใช้เส้น ตรง เส้น โค้ง เส้นเฉียง แสดงถึงความรู้สึกต่างๆ ดังนี้

เส้นตรง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้เส้นตรงเพื่อให้เกิดความรู้สึกหนักแน่น เช่น เสา รั้วไม้ ต้นไม้

เส้นโค้ง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเพื่อให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวความมีชีวิต เช่น อวัยวะต่างๆ ลวดลายเสื้อผ้า ต้นไม้ ภูเขา

เส้นเฉียง ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง ความขัดแย้ง ของวัตถุบางอย่าง เช่น เส้นของทุ่งนา หลังคาบ้าน

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ที่ว่างซึ่งแบ่งเป็น ที่ว่างของรูปทรง และที่ว่างของพื้นที่อากาศ แสดงถึงความรู้สึกต่างๆ ดังนี้

ที่ว่างจากพื้นที่ของรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของรูปทรง อวัยวะของคน เสื้อผ้า ต้นไม้ ภาชนะต่างๆ เพื่อให้เกิดเอกภาพให้งานดูไม่ซัดซัดเกินไปมีระยะบ้าง

ที่ว่างจากความว่างของพื้นที่อากาศ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้พื้นที่ว่างของอากาศ ท้องฟ้า พื้นดิน เพื่อให้เกิดระยะ หน้า - หลังดูแล้วเหมือนมีอากาศเพื่อให้ภาพไม่ซัดซัด

1.4 เอกภาพ แสดงถึงความเหมือนและความต่างที่มีความลงตัว หรือขัดแย้งซึ่งแสดง ความรู้สึกต่างๆ ได้ดังนี้

เอกภาพ ขนาดของรูปทรง เล็ก ใหญ่ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ ของรูปทรง ของตัวคน ข้าวของเครื่องใช้ เช่น ผ้าที่ตากบนราวตากผ้า ภาชนะต่างๆ

ทิศทาง กลมกลืน เส้น ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เส้นที่มีทิศทางไปด้วยกันของเรื่องราว ขัดแย้ง เส้นที่มีขนาดต่างกัน เส้นที่มีทิศทางต่างกัน รูปทรงที่มีขนาดที่แตกต่างกันเล็ก และใหญ่ น้ำหนักที่ต่างกัน

1.5 รูปแบบการลอกเล่าเรื่องราว กึ่งนามธรรม ในเรื่องราวเชิงบวกความประทับใจ เรื่องราวเกี่ยวกับคนกับชนบท ออกมาค่าน้ำหนักที่ต่างกัน รูปทรงของงาน

1.6 กระบวนการ/กลวิธี งานภาพพิมพ์ 2 มิติ กลวิธีเทคนิคภาพพิมพ์ ภาพพิมพ์โลหะ

2. เนื้อหา

2.1 เนื้อหาภายใน สุนทรียภาพคุณค่าทางศิลปะ

ความงามของของตัวรูปแบบผลงาน คือ งามด้วยเส้น รูปทรง ที่มีความผสมผสาน กลมกลืน ความโดดเด่น สีที่ผู้สร้างสรรค์นำมาสร้างสรรค์งาน

ความงามทางความคิด งามในความคิดที่จะทำ ที่ได้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำ เรื่องราวของสิ่งที่พบเห็น วิถีชีวิตของคนในชนบทมาสร้างสรรค์โดยแฝงความหมายของความประทับใจวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ ผ่านเรื่องราวของศิลปินพจน์ชุดนี้ด้วยน้ำหนัก และการจัดองค์ประกอบทางทัศนธาตุทางศิลปะ

ความงามคือ ความสัมพันธ์ คือความสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุ/ผลงาน กับตัวบุคคล/ผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวที่พบเจอประทับใจกับตนเองในความประทับใจมาสร้างเป็นผลงานขึ้น

2.2 เนื้อหาภายนอก

เป็นเรื่องราวในเชิงบวกเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบท ที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องใกล้ตัวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนชนบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การประกอบอาชีพ ชีวิตประจำวันต่างๆ ในความประทับใจกับรอยยิ้ม มาสร้างเป็นผล ในรูปแบบกึ่งนามธรรมเกี่ยวกับความประทับใจในวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ No.3 ผู้สร้างสรรค์ใช้เอกภาพในการสร้างองค์ประกอบศิลปะโดยใช้ลักษณะเอกภาพที่นิ่งแต่ให้ความรู้สึกมีชีวิตใช้น้ำหนักและรูปทรงเส้นทำให้เกิดความประสานกันในองค์ประกอบในงานแบบผสมมาตราสองข้างไม่เท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ต่างกันให้ความรู้สึกความมีชีวิตในงาน และยังได้เพิ่มมิติในงานโดยการใส่ระยะในงานมี พื้นหลังที่มีเรื่องราว และได้ใช้ค่าน้ำหนักในการบอกระยะใกล้ไกล และได้ใส่ความมีชีวิตชีวาของงานโดยการใช้เส้นที่มีความขัดแย้งเพื่อให้งานเกิดความมีเรื่องราว และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง วิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ จาก การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภาพพิมพ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจใน กระบวนการ และกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อเป็นการตอบสนองแนวความคิดของผู้ สร้างสรรค์ตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา ซึ่งได้บรรลุตาม จุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ และขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ภาพพิมพ์ที่งามธรรมชาติ 2 มิติ ในเรื่องราวความประทับใจของวิถีชีวิตชนบท
2. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์ตอบสนองความคิด และ ความรู้สึก แสดงออกถึงจินตนาการต่อการสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้เห็นถึงคุณค่า ทางความงามทางสุนทรีย์ภาพในกระบวนการของภาพพิมพ์โลหะ
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ที่มีการแสดงออกเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนในรูปแบบ ของความประทับใจต่อวิถีชีวิตชนบท และนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงาน ให้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีทางภาพพิมพ์โลหะ ด้วยกลวิธี Etching และ Aquatint

การวิจัยการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ เรื่องวิถีชีวิตชนบทในความทรงจำ เป็นการต่อ ยอดรูปแบบการสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิด และเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตชนบทเป็นการนำเสนอ เรื่องราวความประทับใจในอดีต ที่ใช้ชีวิตในชนบทและได้ซึมซับ การเป็นอยู่ของคนชนบทไม่ว่าจะ เป็นการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ การทำกิจกรรมร่วมกันของวิถีชีวิตในชนบท จึงทำให้เกิดแรง บันดาลใจ จากประสบการณ์โดยตรงจึงนำเรื่องราวถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานภาพพิมพ์แบบกึ่ง ธรรมชาติในรูปแบบของความประทับใจผ่านเรื่องราวต่างๆ ในวิถีชีวิต โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ โดยใช้องค์ประกอบทางศิลปะ น้ำหนัก เส้น พื้นที่ และรูปทรง เพื่อสร้างความงามทางศิลปะและ บันทึกเรื่องราวในจินตนาการ ผ่านทางผลงานศิลปะภาพพิมพ์ โดยอาศัยประสบการณ์ และ ความคิดสร้างสรรค์และกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีระเบียบขั้นตอนซึ่งการศึกษาค้นคว้านี้ผู้สร้างสรรค์ ได้ปรับให้มีความสอดคล้องในการศึกษาโดยวิธีการสร้างสรรค์ศิลปะที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะ ตน โดยใช้เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะโดยในผลงานมีความขัดแย้ง และความ

กลมกลืนโดยนำเรื่องราวการดำเนินชีวิต วิถีชีวิตมาสร้างโดยใช้รูปทรงที่ต่างกันเพื่อให้ดูมีเรื่องราว และการขัดแย้งกันของน้ำหนักเพื่อให้ดูมีระยะมีมิติในงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

จากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เหมือนเป็นบทสรุปที่ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าทดลองเทคนิคและกลวิธีต่างๆ ยายามค้นหารูปแบบนำมาพัฒนาผลงาน เพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ และความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นจึงได้มาสู่การพัฒนาทางการสร้างสรรค์ที่มีรูปแบบเฉพาะตนด้วยการรวบรวมข้อมูล ศึกษาข้อมูล ทดลองกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่ทำให้เกิดเอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาผลงานมาอย่างต่อเนื่องทั้งการพัฒนาแบบร่างและกลวิธีต่างๆ เพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ และไม่ว่าคุณค่าของผลสำเร็จจะอยู่ในระดับใด ผู้สร้างสรรค์จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดองค์ประกอบของรูปทรงในการสร้างสรรค์ควรจัดให้มีความหลากหลายรูปทรง ไม่เกิดการซ้ำทำให้เกิดความลางตัว เพื่อให้สมบูรณ์ และมีความน่าสนใจในตัวผลงานมากยิ่งขึ้น
2. กรด ซึ่งเป็นสารที่นำไปปฏิกริยากับเพรทเหล็ก และยากที่จะควบคุมอุณหภูมิ ดังนั้น ผู้สร้างจึงต้องกำหนดปัจจัยในการควบคุมคือ กำหนดอัตราส่วน และเวลาในการแช่น้ำกรด

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

กำจร สุนพงษ์ศรี.(2555).สุนทรียศาสตร์ หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เดลินงศ์ วงเพศยวิเชียร.(2540).วิถีชนบท. กรุงเทพฯ:แอนด์คอมมูนิตี้เกชั่น

ผศ.พิชญ์ สมพอง.(2522).สังคมชาวบ้านนา:พินอักษรกิจ

รศ.ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข.สังคมวิทยาชนบทแนวคิดทางทฤษฎีและแนวโน้มในสังคม:

ออฟ เซ็ท ศรีเอชั่น

รองศาสตราจารย์อัศนีย์ ชูอรุณ.(2532).ความรู้เกี่ยวกับศิลปะภาพพิมพ์:

กรุงเทพมหานครไอเดียสโตร์

วิบูลย์ ลี้สุวรรณ.(2546).ศิลปะชาวบ้าน (folk art). กรุงเทพฯ:อมรินทร์

วิรุณ ตั้งเจริญ.(2523).ศิลปะภาพพิมพ์:ประจักษ์การพิมพ์

เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์

ผู้แต่ง สุรชาติ เกษประสิทธิ์

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

<http://sakhawrat-wattanasiri.blogspot.com>

<http://sakhawrat-wattanasiri.blogspot.com>

<http://www.bloggang.com>

<http://prachernlaorit.files.wordpress.com>

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชราภรณ์ อินทร์ประสิทธิ์
เกิด	19 มกราคม 2536
ที่อยู่	735 หมู่ 14 ต.หนองโพ อ.ตากาลี จ.นครสวรรค์ 60140
โทร	080-6898070
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542-2547	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนรณาทพิทยา อ.ตากาลี จ.นครสวรรค์
	จบการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 3-6 โรงเรียนวัดหนองโพ (นิवासานุสรณ์) ต.หนองโพ อ.ตากาลี จ.นครสวรรค์
พ.ศ. 2548-2553	จบมัธยมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1-3 โรงเรียนตากาลี ประชาสรรค์ อ.ตากาลี จ.นครสวรรค์
	จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4-6 โรงเรียนตากาลี ประชาสรรค์ อ.ตากาลี จ.นครสวรรค์
พ.ศ. 2554-2558	ปริญญาตรี วิชาเอกภาพพิมพ์ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่อยู่ : 99 หมู่ 9 ถ.พิษณุโลก- นครสวรรค์ ต.ท่าโพธิ์ อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก, 65000